

ועדה לפיגור אלימות

ועדה לקידום מעמד הילד

כ"ח שבט תשפ"ו
15 פברואר 2026
סימוכין : 2026-0103-90

**דוח משיבה מספר 8 של הוועדה למיגור אלימות בשיתוף
הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי מס' 5
שהתקיימו ביום ראשון, י"ד שבט תשפ"ו (01.02.2026)**

השתתפו :	מר אדיר שורץ	סגן ראש העיר, מ"מ יו"ר הוועדה
	גב' לורה ורטון	חברת הנהלה, יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי
	מר יהודה פרוידיגר	חבר הנהלה
	גב' יעל ביטון דה לנגה	חברת הנהלה
	גב' רונית אחדות חודז'ייב	חברת הנהלה
	מר עוזי חן	מנהל אגף לחירום וביטחון
	גב' אווה שמש	מנהלת התוכנית לביטחון קהילתי ומערך החירום המנהלי
	גב' מוריה רודל סילפן	מנכ"לית למטה למאבק בסחר בנשים ובזנות
לא השתתפו :	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה

נכחו :

מר ניסים דיין	ממונה על השיטור העירוני
גב' טלי שונרי	ממונה שיקום, ליווי ומניעה, אגף רווחה
מר אלי אברהם	אגף קידום נוער
עו"ד מורן רביבו	ראש צוות בכיר תביעה מרחבי וקהילתי תביעה עירונית, אגף תביעה עירונית
גב' ענבר לזר	יועצת בכירה לראש העיר
עו"ד דן בן טל	ראש צוות בכיר ליעוץ לאגפים
מר אמיר עבדאללה	ראש צוות רישוי עסקים, אגף לקידום עסקים
רפ"ק יובל שטאל	קידום נוער מחוזי, מחוז ירושלים
רס"ב רונן מזרחי	ראש צוות חקירה, יחידה מרכזית ירושלים
גב' ליאור רוזנבאום	מנהלת קשרי ממשל במטה למאבק בסחר בנשים ובזנות
מר דולב כהן	מנהל תכנית יזהר, האגודה לבריאות הציבור
גב' פנינה פיקאר	מנהלת הלנת החירום של עמותת החוט המשולש
גב' ציפי לוין	מנהלת תחום אלימות במשפחה ופגיעות מיניות, אגף הרווחה עירית ירושלים

ועדה לפיגור אלימות

ועדה לקידום פעמדי הילד

מנהלת לוינסקי ירושלים- מרכז טיפול לאנשים בזנות.
מנהלת גלגל - תכנית לצעירות חסרות בית בירושלים,
עמותת עלם ומשרד הרווחה
מנהלת מקצועית במטה טראומה, עמותת עלם
דוברת "קול שורדות הזנות בישראל"
עו"ד תביעות ירושלים

עו"ס שיר שיאחי
עו"ס אורה זלסקין
עו"ס צליל שאלדר
גב' ילנה דיוואין
עו"ד אלעד לוריא

מזכירת הוועדה : אור בוזגלו

נושא הישיבה : ישיבת פולו-אפ ומעקב שנתית - בנושא צמצום תופעת הסחר בנשים בירושלים

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים :

1. דברי פתיחה

א. מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר, מ"מ יו"ר הוועדה למיגור אלימות

מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה, פתח את הישיבה וברך את הנוכחים.

מר שוורץ ציין כי הדיון עוסק במעקב שנתי ובהמשך שיתוף הפעולה לצמצום ומיגור תופעת סחר בנשים בעיר. תוך דגש על חשיבות הדיון בהשתתפות כלל הגורמים הרלוונטיים: עירייה, משטרה, עמותות, מטה המאבק בסחר בנשים ועוד.

מר שוורץ הדגיש כי מטרת הישיבה היא למפות את התופעה, לשמוע את השטח, ולהפיק מסקנות אופרטיביות. כמו כן, העירייה מוצגת כגורם מתכלל שמטרתו לצמצם פגיעות ולחזק את רשת ההגנה, גם אם לא ניתן למגר את התופעה לחלוטין.

ב. גב' לורה ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי

גב' לורה ורטון חברת הנהלה ויו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי בירכה על המשך שיתוף הפעולה והמעקב לאחר ישיבה וסיור שנערכו בעבר.

גב' ורטון הדגישה את מורכבות תחום הסחר בנשים וציינה כי מדובר בתופעה כוללת. בנוסף ציינה כי יש צורך בהתמודדות רב מערכתית הכוללת אכיפה והעמדה לדין של המרוויחים מהניצול, טיפול ושיקום הקורבנות, והגנה על הציבור. לטענתה, אופן החקיקה משמעותי ופורץ דרך, אולם יישומו בפועל בירושלים חלקי ולקוי, ולכן חשוב לבחון את הנושא.

ועדה לפיגור אלימות

ועדה לקידום פעמי הילד

2. דיון בצמצום תופעת הסחר בנשים בירושלים

א. גב' מוריה רודל סילפן, מנכ"לית המטה למאבק לסחר בנשים
גב' מוריה רודל סילפן ציינה כי הדיון מתקיים כהמשך לדיון בוועדת הפנים של הכנסת, שבה הוכרה תופעת הסחר בסמים כתופעה מוניציפלית ולא רק מגדרית. גב' סילפן הדגישה שההתמודדות משתנה מעיר לעיר ותלויה במידת המעורבות והמודעות של הרשות המקומית, ומודה לעיריית ירושלים על ההירתמות לטיפול בנושא.

גב' סילפן סיפרה בצער כי מאז ה-7 באוקטובר חלה החמרה בסחר בבני אדם בירושלים. גב' סילפן קראה להרחבת פעולות ההסברה והקמפיינים נגד התופעה, תוך דגש על פנייה לצרכנים בהצגת התופעה כאלימות ונזק חברתי.

ב. גב' שיר שיאחי, מנהלת מרפאת לוינסקי, הנהלת מינהל קהילה
גב' שיר שיאחי הציגה את הקמת השירות העירוני בעקבות חוק איסור צריכת זנות ואת הפעלתו תחת אגף הרווחה, במימון משרדי הרווחה והבריאות.

גב' שיאחי הדגישה את התקדמות השיח העירוני בנושא, שבעבר נחשב נפיץ וכיום ניתן לדון בו בגלוי. המרכז עוסק בעיקר בשיקום וטיפול, ובמידה מוגבלת גם במניעה והסברה לצוותי רווחה ואוכלוסיות בסיכון, אך לא לציבור הרחב, שהוא מפתח קריטי לצמצום הביקוש.

גב' שיאחי ציינה כי גיל הכניסה לזנות הוא לרוב צעיר מאוד (13-14), והתהליך מתחיל בשוטטות ובפגיעות מוקדמות. עוד ציינה כי התופעה חוצה מגזרים וכוללת גם אוכלוסיות חרדיות, ערביות וחסרי מעמד.

ג. גב' ילנה דיוואין, עדות של שורדת
גב' ילנה דיוואין תיארה כיצד כבר בילדותה החלה להיחשף לשידול מיני וניצול מצד גברים מבוגרים, שהובילו אותה בהדרגה וללא בחירה או הבנה לכניסה לרצף הזנות.

גב' דיוואין הדגישה כי מדובר בתהליך שמבוסס על לגיטימציה חברתית לניצול, במיוחד של ילדות ונערות במצוקה, וכי אין אפשרות להסכמה אמיתית בין קטינה פגיעה לגבר בוגר. עוד הדגישה כי שיקום לבד אינו מספיק, ויש להתמקד בראש ובראשונה במניעה.

3. התייחסות עמותות הפועלות בירושלים

א. גב' אורה זלסקין, מנהלת 'גלגל' – תכנית לצעירות חסרות בית בירושלים, עמותת עלם ומשרד הרווחה

גב' אורה זלסקין הציגה את עבודת הארגון בזיהוי מוקדם ומתן מענה לנשים צעירות שנמצאות בסיכון גבוה להידרדרות לזנות. ארגון גלגל מספק הלנה ומענה טיפולי לנשים שאינן בהכרח חסרות קורת גג קבועה, אך נאלצות להשתמש בגופן כדי לשרוד.

גב' זלסקין הדגישה כי הזנות בירושלים מאופיינת בטשטוש, אין אזורים קבועים או הגדרות ברורות, ולעיתים מדובר בזנות מזדמנת או בקשרים מנצלים שאינם מזוהים ככאלה על ידי הנפגעות עצמן.

ועדה לפיגור אלימות

ועדה לקידום פעמך הילד

גב' זלטקין סקרה את הנתונים שבהם עולה ייצוג גבוה במיוחד של צעירות מהחברה החרדית והערבית, שבהן ההידרדרות מהירה יותר בשל היעדר שפה, לגיטימציה ויכולת לזהות פגיעה מינית בתוך חברות שמרניות.

גב' זלטקין ציינה את החשיבות באיתור אקטיבי, נגישות 24/7 ושימוש בטרמינולוגיה מותאמת, לצד הכרה בכך שהזנות חוצה הגדרות ומתחילה לעיתים כמצב הישרדותי לא מוגדר.

ב. גב' צליל שילדר, מנהלת מקצועית במטה טראומה, עמותת עלם

גב' צליל שילדר סקרה את פעילות ארגון 'גלגל' הפועל בירושלים כבר 25 שנה ומספק מענה לנשים וצעירים בגילאי 18–25, בעיקר בתחילת רצף הזנות. עוד אמרה כי התופעה אינה מתחילה תמיד בזנות מסחרית עם סרסור, לרוב מדובר בניצול ראשוני ברחוב, שימוש בגוף לצורך הישרדות, או ניצול חברים/סביבה קרובה, שבה הקורבן אינו מגדיר את המצב כזנות.

גב' צליל שילדר הדגישה את חשיבות ההבנה של רצף הזנות כולו, כולל שלביו הראשוניים, ואת הצורך במניעה והסברה מגיל צעיר כדי לקטוע את הרצף עוד לפני שהצעירים מגיעים לזנות מסחרית.

ג. גב' פנינה פיקאר, מנהלת הלנת חירום של צעירות חסרות בית, החוט המשולש

גב' פנינה פיקאר סקרה את פעילות עמותת החוט המשולש המספקת מענה לנערות חרדיות ודתיות בגילאי 18–26, רבות מהן נפגעות מינית במשפחה או ברחוב.

גב' פיקאר ציינה כי רבות מהצעירות מתחילות שימוש בגופן כאמצעי הישרדות, לעיתים מבלי להבין שמדובר בזנות, ומגלות בושה והסתרה סביב הנושא. השירות מספק מענה הומניטרי ראשוני: מיטה, אוכל, ביגוד ומקשר לתמיכה נוספת, כגון: סל שיקום, ביטוח לאומי, תעסוקה ולימודים.

גב' פיקאר הדגישה כי העמותה עוסקת במניעה של המשך הידרדרות במסלול הרחוב, ומתן אפשרות בחירה והתחלה של חיים יציבים. עוד הוסיפה כי הבעיה קיימת בציבור החרדי והדתי, אך לעיתים מוגדרת בשמות אחרים ולא תמיד מוכרת כזנות.

ד. מר דולב כהן, מנהל תכנית 'יזהר' וגב' נעמה אטיאס, מנהלת 'יזהר' ירושלים

מר דולב כהן הציג את פעילות התוכנית בירושלים: עבודה בשטח בזירות זנות וסמים, יצירת קשר עם נשים וגברים שנמצאים בסיכון, והפצת אמצעי מניעה וסטריילים. מר כהן הדגיש שהזנות בירושלים שונה מערים אחרות, היא לרוב מבוססת על אתגן או הישרדות (סמים, מגורים וכו') ולא מוגדרת כזנות מסחרית.

מר כהן ציין כי יש חוסר במעני חירום לנשים בגירות בעיר, ומדגיש את הצורך במענה מיידי ושיקום של מערך התמיכה בעיר.

ועדה לפיגור אלימות

ועדה לקידום פעמך הילד

4. התייחסות גורמי עירייה

א. גב' טלי שונרי, ממננת של"ם (שיקום, ליווי, מניעה), אגף הרווחה

גב' טלי שונרי הדגישה שירושלים נמצאת עדיין בתחילת הדרך במתן מענה לנשים במעגל הזנות. מרכז של"ם פעיל ארבע וחצי שנים, ומטפל כיום בכ-60 נשים בלבד ויש רשימת המתנה ארוכה. בשנה האחרונה נפתחו מסגרות נוספות בשיתוף משרד הרווחה, והצפי הוא להרחיב עוד יותר. גב' שונרי ציינה כי בעקבות הפניות והסברה מגיעים יותר נשים וגברים, אך יש עוד הרבה עבודה לעשות, במיוחד בהיבט חינוכי ומניעת, ויש צורך בשילוב מינהל החינוך בתהליך.

ב. מר ניסים דיין, ממננה על השיטור העירוני

מר ניסים דיין אמר שהפעולות הנוכחיות לאכיפת צריכת זנות אינן מספקות. הדוחות שמחולקים לצרכנים על ידי המשטרה הינם בסכומים נמוכים, וההרחקה וההרתעה לצרכנים כמעט ולא מורגשת. מר דיין הדגיש שההרתעה צריכה להיות משמעותית יותר כדי ליצור אפקט מניעה ולצמצם את התופעה, במיוחד במגזרים רגישים.

5. התייחסות משטרת ישראל

א. רפ"ק יובל שטאל, קצין נוער מחוז, מחוז ירושלים

רפ"ק יובל שטאל ציין שהמשטרה מודעת לחשיבות טיפול בצריכת זנות והגדרה זאת נכללת כיעד לשנת העבודה הנוכחית. יש הכוונה לאכוף זאת ביתר שאת בשנת 2026, באמצעים מגוונים. רפ"ק שטאל הדגיש שהמשטרה שולטת במידע על התופעה בעיר, אך פתוחה לשיתוף פעולה וקבלת מידע נוסף מהציבור או גורמים אחרים.

ב. רס"ב רונן מזרחי ראש צוות חקירה, יחידה מרכזית ירושלים

רס"ב רונן מזרחי ציין שהיחידה שלו מתמקדת בסחר בנשים ולא בזנות דירות מזדמנת. בשנים האחרונות פעלה היחידה נגד סוכנויות גדולות בירושלים, בעיקר בתחום התיירות, והביאה לחשיפת מלונות ודירות שבהן נשים עובדות בזנות, כולל תיירות מברזיל ומדרום אפריקה. מדובר בעסקי סחר בנשים ענקיים ומורכבים, עם רווחים של עשרות מיליונים ואיומים על המשפחות של הנשים.

רס"ב מזרחי הדגיש כי היחידה עובדת בשיתוף פעולה עם המשטרה והפרקליטות, כולל חקירות בינלאומיות, אך אינה יכולה לטפל בכל נקודת זנות מקומית בשל מגבלות כוח אדם. המוקד הוא למפעילי הסחר, והטיפול בתיקים כאלה הוא ממושך ומורכב.

ועדה לפיגור אלימות

ועדה לקידום פעמדי הילד

6. סיכום

א. מר אדיר שורץ, סגן ראש העיר, מ"מ יו"ר הוועדה למיגור אלימות

מר אדיר שורץ הודה לכלל הגורמים שנכחו בוועדה על עבודתם ועל שיתוף הפעולה.

מר שורץ הדגיש את הצורך במענה ייעודי לנוער צעיר, ובפרט לגילאים הצעירים ביותר, שבהם קיים כיום חוסר במענה עירוני מספק. עוד ציין את החשיבות בחיזוק רשת המניעה כבר בשלבים מוקדמים, ובפיתוח מדיניות אכיפה ברורה בשיתוף המשטרה, הכוללת גם אכיפה פעילה בשטח. בנוסף, הדגיש את חשיבות קיום סיורים והעמקת ההיכרות עם השטח, בין היתר באמצעות שיתופי פעולה עם עמותות הפועלות בתחום, כגון עמותת גלגל.

מר שורץ ציין גם את הצורך באיסוף ובניתוח נתונים על היקף התופעה, הן ברמה המקומית והן ברמה הארצית, והדגיש את החשיבות בשיתופי פעולה עם עמותות, פורומים בין עירוניים והפעלת לחץ על משטרת המחוז להגברת פעילותה בנושא.

ב. גב' לורה ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי

גב' לורה ורטון הודתה לכלל הגורמים שנכחו בוועדה על עבודתם ועל תרומתם לקידום הנושא.

גב' ורטון ציינה את חשיבות שיתופי הפעולה, ובפרט עם גורמים עירוניים, ובהם מחזיקת תיק הבריאות. עוד הדגישה את הצורך במענה ייעודי גם לקטינים, שכן במקרים רבים הפגיעה מתחילה כבר בגיל הנעורים. בנוסף, ציינה את הצורך בהסברה ובהכשרות לצוותים מקצועיים, גם במקומות שבהם קיים קושי להגיע לקהלים חרדיים. כמו כן, הדגישה את החשיבות שבהגברת הטיפול המשטרתי במסחר ובסחר בנשים.

גב' לורה ורטון, מברכת על פעילות המשטרה בעניין הסוחרים, אבל חובה גם לאכוף את החוק להפללת הלקוחות. הנושא לא מגיע ליישום בירושלים ויש לשים אותו גבוה יותר בסדר העדיפויות.

לסיום, הדגישה גב' ורטון את חשיבות המסגרות השונות המטפלות בנשים ונערות במצבי פגיעות, והביעה תקווה לתגבור התמיכה בהן, לחיזוק שיתופי הפעולה בין כלל הגורמים ולחיזוק האכיפה.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

בברכה,

לורה ורטון

אדיר שורץ

חברת הנהלה

סגן ראש העיר

יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה
ושוויון מגדרי

מ"מ יו"ר הוועדה למיגור אלימות

ועדה לפיגור אלימות

ועדה לקידום פעמך הילד

ועדה למיגור אלימות בשיתוף הועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי – תמליל

מספר הוועדה: 8

מקום ההתכנסות: חדר ישיבות 2

תאריך הוועדה: יד שבט תשפ"ו (01.02.2026)

מזכירת הועדה: אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה: 16:00

שעות סיום הוועדה: 17:40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יו"ר אדיר שוורץ :

בסדר יהיה טוב, יהיה בסדר. טוב שלום לכל הנוכחות והנוכחים אני שמח ומתכבד ביחד עם חברתי חברת ההנהלה גברת לורה ורטון לפתוח את ישיבה משותפת של הוועדה למיגור אלימות בשיתוף עם הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי כאן בעיריית ירושלים. הנושא שנמצא לנו כאן על סדר היום בהמשך לשיתוף הפעולה הקודם שלנו בעניין הוא מעקב, פולו אפ שנתי על התמודדות, צמצום, מיגור תופעת הזנות בירושלים, נושא חשוב שיש לו המון, המון היבטים ואנחנו ננסה היום ככה בדיון תמציתי שלא יכול לארוך מעבר לשעה חמש וחצי אז אנחנו נסיים עד אז, ואנחנו ננסה בדיון הזה ככה ללכוד את כל מרכיבי התופעה לפחות ממה שנמצא כאן מסביב לשולחן. נמצאים פה גם, נמצאות פה גם הנציגות של המטה למאבק בסחר בנשים וגם של גורמים עירוניים. נמצאת כאן גברת אילנה, ילנה דיווין? שמכבדת אותנו בנוכחותה שורדת זנות בעצמה שתשתף ממנה, ואני חושב שזה מאוד מאוד חשוב שזה מגיע לכאן לשולחן הזה. נשמע גם את העמותות שפועלות במרחב, עמותת גלגל ועמותות אחרות. היה לי את הזכות להתארח אצל גלגל לפני שבוע, שבועיים הזמן עובר מהר, עבודת קודש ממש ששווה שגם היא תגיע לפה לשולחן. נשמע את גורמי העירייה השונים, משטרת ישראל ונצא עם כמה שיותר מסקנות לביצוע כמה שיותר שיעורי בית. אני אגיד שעצם ההתכנסות יש לה חשיבות מאוד מאוד גדולה, גם כדי לייצר את הרשות ואת החיבור בין כל הגורמים השונים כי כמו שאנחנו אומרים בכל ועדה למיגור אלימות, אלימות אי אפשר להעלים אבל אפשר לצמצם, אפשר לצופף את הרשת, אפשר לוודא שכמה שפחות אנשים ונשים נופלים בין, בין החורים שיש ברשת, ותמיד יהיו חורים אבל אפשר שהם יהיו כמה שיותר קטנים וזאת העבודה שלנו כעירייה להיות Facilitator הגורם המתכלל בתוך תהליך כזה וגם לעשות הרבה בעצמנו. בבקשה לורה כמה מילים שלך.

יו"ר לורה ברייטון :

כן תודה רק קודם כל רציתי להגיד יש כמה אנשים בזום שרוצים להתחבר אז אני מקווה שיוכלו להצטרף. אני גם רוצה מה? זה חשוב הם ביקשו. בכל אופן אני גם, אני מודה לאדיר על שיתוף הפעולה בעניין הזה. הייתה לנו ישיבה מאוד חשובה ומעניינת כולל סיור לפני חצי שנה משהו כזה פחות, ואני שמחה למעקב. אני גם אגיד למרות שיש פה הרבה אנשים מתמצאים יותר ממני בנושא שאני חושבת שזה נושא נורא חשוב לא רק כי בגלל הנשים ואני פה כיושבת ראש הוועדה לקידום מעמד האישה, אבל כי זה באמת תחום מאוד מסובך. בדרך כלל בפשעים יש נגיד משהו פורץ לבית ויש את הפורץ, יש את בעלי הבית, יש את עדות, מוצאים מה שחסר מה שנעשה מאוד פשוט. כאן יש לנו שלושה גורמים לפחות, יש לנו גם את מי שהסרסור מי שמעסיק את, את הנשים ומנצל אותן, יש את האישה עצמה שמנוצלת ונפגעת גם פיזית וגם נפשית, ויש גם הציבור שסובל מהפעילות

העבריינית הזאת ואנחנו מנסים להסתכל ולהבין איך אפשר לתקוף את העניין מכל הכיוונים. גם לטפל ולהעמיד לדין את מי שמרוויח מזה על גבן של נשים או גברים, גם הקורבנות לטפל בהם, וגם לתת הגנה לציבור שסובל מכל מה שקורה סביב התחום הזה. אז זהו אני מקווה שנוכל לקדם את הדברים אני מודה לכל מי שמגיע מכל העמותות והגורמים שעוסקים בנושא הזה. ונשמע ואני מקווה שנוכל גם להתחבר למה שהיה קודם ולראות מה קרה. דבר אחרון אני אגיד שזה גם תחום שמתפתח זאת אומרת הייתה חקיקה חשובה ופורצת דרך וצריכים לראות איך, ואם, וכמה זה מגיע ליישום. בסיוור ומה ששמענו אז הבנו שבאמת היישום הוא חלקי מאוד בעיר הזאת ולקוי מאוד. אז תודה (לא ברור) לשמוע.

יו"ר אדיר שוורץ :

תודה לורה, מוריה.

מוריה רודלסילפן :

תודה אנחנו קודם כל שמחות מאוד להיות פה ולחזור לוועדה הזאת בפעם השנייה. נגיד שהדיון הזה קורה בהמשך לדיון שהיה בוועדת הפנים של הכנסת. כשבפעם הראשונה ועדת הפנים דנה בתופעת הזנות כתופעה שהיא לא עניינה רק של הוועדה לקידום מעמד האישה אלא עניינה של ועדת הפנים עם דגש על רשויות, ואנחנו אומרות את מה שאמרנו גם שם. קודם כל זה מאוד מאוד שונה מעיר לעיר וזה מאוד מאוד תלוי בעיר אנחנו רואות את זה, שהעירייה מחליטה להילחם בתופעה מסוימת למרות שהעירייה היא לא המשטרה ולמרות שהחוק הוא חוק ברמה הארצית זה נראה שונה מאשר עירייה שבה אין מודעות לתופעה, ואנחנו רוצות להגיד תודה לעיריית ירושלים שהבינה שגם בירושלים יש במאפיינים מסוימים תופעה גדולה מאוד של זנות, תופעה גדולה של סחר, הנושא של הסחר החמיר מאז ה-7 באוקטובר, שתי טבעות סחר גדולות מאוד נחשפו פה מאז ה-7 באוקטובר, וזה המקום להגיד שגם אם אין כאן מכוני ספא עצומים כמו שאנחנו רואות למשל בערים אחרות בגוש דן יש כאן המון דירות דיסקרטיות, זנות שיותר מאפיינת קטינות וקטינים, ונשות הסיוע והארגונים התייחסו לזה טוב ממני. אני יודעת שראש הוועדה אדיר גם יצא לגלגל, ויצא לשטח והיה אצל הארגונים. אנחנו רק מבקשות מהוועדה בהמשך לדלת שנפתחה לנו, להגביר את העשייה של ההסברה שהתחלנו ואנחנו תיכף ניכנס לזה במצגת בכמה דקות שיהיה, עוד קמפיינים נגד צריכת זנות, זה לא רק מענים לנשים בזנות בסוף מאה אחוז מצרכני הזנות הם גברים, 100 מתוך 100. ואנחנו צריכות לפנות לצרכנים האלה ולגרום להם להבין שאי יש הרתעה כי יש אכיפה ובי' יש כאן נזק וזנות היא אלימות, וכשאתה מגיע ואתה משלם על זנות אתה מייצר יותר נזק לא פחות. ואנחנו צריכות לדבר לצרכנים, לדבר לקהלי יעד, לדבר לצעירים, לייצר הסברה, להגביר מענים ותכפ נכנס לתוך כל זה. אז רק להגיד תודה גדולה על ההזדמנות ואני נותנת גם לארגונים להגיד יותר לעומק.

יו"ר אדיר שוורץ :

תודה לך ותודה על כל העבודה החשובה שהמאבק, שמטה המאבק לסחר בנשים עושה לאורך כל השנה, ועל השותפות איתנו שבאמת גם הביאה את הדבר הזה לשולחן הוועדה לכתחילה צריך להגיד, ואני שמח שאנחנו ממשיכים בשיתוף פעולה אז קדימה.

יו"ר לורה ברייטון :

אני רק חושבת שחשוב לציין גם לפרוטוקול שזאת הייתה מוריה רודלסיפן המנכ"לית של המטה למאבק בסחר בנשים.

יו"ר אדיר שוורץ :

כן מי, מי שידבר או תדבר תציגו את שמכם לפרוטוקול וגם כדי שכולנו נכיר. עכשיו בואו נתקדם מי שלא צריך מצגת.

ילנה דיוואין :

אז אני עכשיו?

יו"ר אדיר שוורץ :

קדימה.

ילנה דיוואין :

בסדר. קוראים לי ילנה דיוואין ואני אקטיביסטית במאבק בשידול ובסרסור לזנות מתוקף הניסיון שהייתי נתנו לי, ומאחר ואני ירושלמית במקור מאוד חשוב לי להיות כאן ואני מודה לכם על ההזדמנות הזאת. הסיפור שלי מתחיל אי שם בשנת 1995 גרנו בשכונת גילה משפחה חד הורית למעשה היינו רק אני ואמא שלי שעבדה באותה תקופה במעבדות רפא ברוממה. באותה שנה הייתי בת תשע ולפעמים אני ואמא שלי היינו קובעות להיפגש ליד (לא ברור) אחרי העבודה שלה כדי שנלך ביחד לטייל במרכז העיר. הייתי מגיעה לשם באוטובוס באופן עצמאי ומחכה לה, נשמע רגיל על פניו אבל בכל פעם מחדש המסע הזה היה קשוח בלי שהבנתי למה. ראשית כבר בנסיעה באוטובוס תמיד היה קורה משהו, גברים היו מתיישבים לידי, נוגעים בי כאילו בטעות, אני מאוד לא רציתי לעשות סרטים וכילדה חשבת שאת לא מבינה את הסיטואציה ושתקתי פעם אחר פעם. כשכבר הייתי מגיעה ועומדת שם ומחכה לאמא שלי לא היה לי רגע דל, תמיד היו ניגשים אלי גברים ומתחילים שיחה. הייתי ילדה מנומסת מחונכת והייתי עונה להם בלבביות אבל תמיד הרגשתי שאם אמא שלי תראה את זה, זה ידאיג אותה גם אם לא הבנתי למה. גבר אחד ספציפי תושב גילה היה מסתובב שם קבוע ועם הזמן הוא הכיר אותי והתחיל להציע הצעות שלא הבנתי, וסירבתי להן פעם אחר פעם בנימוס, אבל גם גברים אחרים היו ניגשים אליי ומנסים ליצור איתי קשר. כשנה לאחר מכן המצב בבית התדרדר והתחלתי לנסוע בטרמפים. הייתי בסך הכל ילדה רעבה שכבר עברה פגיעות מיניות חמורות מאבא שלה שעזב כשנה לאחר שהגענו לארץ ומנסה להגיע לחברים שלה בכל מיני מקומות בעיר הענקית הזאת. ב-99 נקודה 99 אחוז מהפעמים עצרו לי בטרמפים גברים, 99 נקודה 99 אחוז

מהגברים שעצרו לי ניסו לשדל אותי, להשכיב אותי ועוד שלל הצעות שמתנגדות להגדרה של פדופיליה. זה לא משנה שאני הייתי בת 10 והם חלקם הורים של ילדים וילדות מבית הספר שלי שהכירו אותי דרך הילדים שלהם, חלקם דתיים, וחלקם חרדים, חלקם אנשים מאוד מצליחים ועמידים, ירושלמים בני 40, 50, 60 שקלטו טוב מאוד את המצוקה שלי ואת העובדה שאין לי אבא וניסו לנצל אותי ואת המצב שלי. הם היו אומרים לי את כזאת מוכשרת, מהממת, חכמה, בוגרת לגילך, מה אין לך אבא? מסכנונת את לא נורא יש לי רעיון בשבילך בואי לפחות תעשי כסף, אמא שלך עובדת כל כך קשה לא היית רוצה לעזור לה? אני מבטיח לך שככה העולם עובד וכולן עושות את זה, עוד מעט תגדלי ותראי בעצמך. וככה בעצם התחילה הכניסה שלי לרצף הזנות, לא בגלל שרציתי את זה, ולא בגלל שבחרתי בזה, ולא בגלל שהבנתי מה קורה, אלא כי יש לזה לגיטימציה וגברים מבוגרים לא חוששים להשתמש בלגיטימציה הזאת כדי לשדל ילדות למעשים מיניים בתמורה לארוחה, קניות, כסף, ואפילו חיבה ותשומת לב. מוכרחים להבין שאחרי שילדה מוצאת את עצמה פעם אחת בסיטואציה כזאת מה שהיא מבינה זה שהיא הסכימה ואין הסכמה בין ילדה במצוקה וגבר מבוגר שמבין מה הוא עושה, פשוט אין. הערך העצמי שלה הופך לערך עצמי של זונה כלומר היא מתחילה לתפוס את עצמה ככזאת ומפתחת הבנה שהגוף שלה הוא אמצעי להשיג מזון או מקלחת והיא מתחילה להאמין שהערך העצמי שלה נגזר מהגוף שלה, ושהיא שווה רק אם מישהו מוכן לשלם עליה, ומשם הדרך למכונני הליווי הופכת מאד קצרה. כלומר על מנת להפסיק כניסה של קורבנות חדשים לזנות מה שקורה גם ברגעים אלו ממש, גם בירושלים, וגם בכל מקום אחר צריך לגדוע את הלגיטימציה ובמקביל לתת לצעירים כלים לזהות מצבים מסכנים. השיח על פגיעות מיניות לא מספיק כשהזנות מנורמלת, כי היא מנורמלת לכולם, גם לצרכנים וגם לקורבנות, וכל עוד זה המצב הפוגעים לא יפסיקו לשדל ילדות במצוקה ואותן ילדות ימשיכו ליפול שם כי אין להן את הכלים להבין שמדובר במצב שמסכן ומדרדר אותן. חשוב לי להדגיש שלא רק ילדות במצוקה ומבתיים הרוסים ופוגעניים חשופות לזה, לחשוב ככה זה להתעלם מהמציאות שבה הזנים, הצרכנים, משחקים בתפקיד המפתח והם פונים לכל הילדים והילדות כולם, כן גם לילדים שלכם הם פונים. אני מעבירה הרצאות בנושא ומזמנת בעיקר לבתי ספר אליטיסטיים, אני תמיד שואלת את בני הנוער האם קרה לכם פעם שעברתם ברחוב ופתאום עצר לידכם אוטו עם אדם מבוגר מכס באופן מובהק שהציע לכם הצעות? פעם אחר פעם מקהלה של ילדים מבתי ספר אליטיסטיים עונים לי כן. כלומר המציאות שתיארת שיעברתי לא ייחודית לי אלא לכל הילדים כולם חשופים לזה כל עוד יש לזה לגיטימציה, וזה עניין של שנייה אחת של חושך להסכים לנסות ומאותו רגע הדרך החוצה מהעולם הזה היא רק שיקום. וברשותכם מילה על השיקום, אני משוקמת, הארגונים האמונים על הסיוע לנשים בזנות הצילו את החיים שלי אבל איזה מין חיים הם אלו? אלו לא חיים אלא קיום בלבד שום דבר מעבר. כלומר גם אם המדינה תשקיע את כל הכסף שבעולם בשיקום, כולנו שבר כלי, כולנו. עדיף ורצוי שהמטרה תהיה מניעה ולא שיקום, שיקום הוא חשוב מאוד למי שכבר נפלה לשם אבל עקירת הלגיטימציה לזנות מהתרבות החברתית זה הדבר היחיד שיכול להבטיח שלא ייכנסו קורבנות חדשים למעגל האלימות והעבדות המינית. עיריית ירושלים צריכה להשקיע משאבים במניעה ובהסברה כדי להילחם בסרסור, ובצריכה, ובשידול כדי להציל את הצעירה והנערה בת העשר הבאה תודה רבה לכם.

יו"ר אדיר שורץ :

דברים שמאוד מאוד חשוב, להגיד דברים שמאוד אמיץ להגיד, דברים שחשוב שיאמרו גם כאן בשולחן הזה וגם בהרבה שולחנות אחרים. אני רוצה להגיד לך תודה על זה שהגעת ששיתפת אותנו.

ילנה דיוואין :

תודה על המקום ואני מקווה שזה יועיל.

יו"ר אדיר שורץ :

חשוב מאוד והמשימה של כולנו זה לקחת את המסר שעולה מכאן בצורה מאוד מאוד חדה וברורה ולפרוט אותו לכמה שיותר פעולות משותפות כדי כמו שאת אומרת למנוע במקור, וכמובן שהשיקום מאוד מאוד חשוב אבל למנוע במקור יותר מכל דבר אחר באמת תודה.

יו"ר לורה ברייטון :

אני באמת מודה לך שהגעת ודיברת זה קשה לשמוע את הסיפור והתיאור שלך. חשבתי גם כשהתחלתי ותיארתי את המורכבות של, של העניין של, של מי שמעסיק ולוקח ומעביד את הנשים, והנשים והציבור מסביב ואני כמובן דילגתי על הלקוחות שעל פי חוק הם אלה שמפלילים, וכשאני חושבת על האנשים שתיארת תיארת אותם.

ילנה דיוואין :

הדגש צריך להיות על הצרכנים הם אלו שבעצם (לא ברור) את כל הדבר הזה.

יו"ר אדיר שורץ :

אז החוק גם אוסר את זה אבל זה לא עוזר הרבה.

יו"ר לורה ברייטון :

לא הבעיה היא איך להגיע אליהם מתוך הסביבה הזאת.

ילנה דיוואין :

זה כולם, זה כולם, זה פשוט קמפיין לכולם.

יו"ר לורה ברייטון :

כן כולם

יו"ר לורה ברייטון :

אבל אני שוב אני, אני מודה לך על האומץ לב וגם על הכוח העצום שאת מפגינה פה בזה שאת מדברת וגם עוזרת לאחרות. אז זהו אני אשמח לשמוע איך. מעט. תכף נשמע כמה אבל זה אחד מהדברים הכי מזעזעים כי על כל אישה שאנחנו שמענו עליה ושמטופלת אז יש את הלקוחות, הצרכנים, שהם הפושעים הכי גדולים אני חושבת פה.

ילנה דיוואין :

נכון הם כאילו, הם העיקריים בכל המשוואה הזאת לא תמיד יש סרסור אבל תמיד יש קונה תמיד.

דובר :

כמעט תמיד גם יש סרסור.

שיר שיאחי :

אפשר לשמוע רק את השאלה על הנתונים ששאלת?

יהודה פרודינגר :

האם אנחנו, האם יש נתונים כמה, כמה תיקים או האשמות נגד גברים צרכני זנות נפתחו בכלל?

שיר שיאחי :

יש פה נציג משטרה?

יו"ר אדיר שוורץ :

יש פה נציג משטרה.

עו"ד אלעד לוריא :

אני עורך דין של המשטרה ביקשו ממני לבוא, קוראים לי אלעד לוריא אני סגן ראש שלוחת נוער בתביעות, אני מתעסק גם באכיפה מנהלית של זה עכשיו המודל הזה הולך להיות באכיפה מנהלית. אני לא נציג המשטרה שזומן לפה מהחקירות שהוא אחראי, היה לנו יום עיון בנושא הזה שבוע שעבר בערים אחרות בארץ יש חלוקת תיקים אחרת פה עוד לא נתקלנו לאחרונה בתיקים כאלה, צריך להגיע גם לנציג משטרה לפה.

מוריה רודלסילפן :

נשמח בו.

דובר :

שלום אלעד מה שלומך?

מוריה רודלסילפן :

אנחנו זה מצגת מאוד קצרה.

יו"ר אדיר שוורץ :

כמובן שאנחנו נמשיך לפי סדר ההתייחסות וכל אחד ואחת יוכלו להציג, אז מוריה את רוצה עם המצגת?

מוריה רודלסילפן :

זה ליאור תציג את המצגת, תכף תציג את עצמה והיא תתחיל מכאן. אז מה שבאמת חשוב לנו לשים את הדגש וזה כבר נאמר, אנחנו אפילו לא ניכנס למחיר הכלכלי כי לחיי אדם אין מחיר כלכלי אבל המניעה והסברה יכולה למנוע כל כך הרבה עבודת שיקום מאומצת לכל כך מעט נשים שמצליחות לצאת, ולשרוד, ולקבל טיפול, שאי אפשר אפילו להגיד עד כמה חשובה המניעה וההסברה ואנחנו מבקשות לשים את הדגש היום על זה. זאת אומרת יציגו כאן מרכזי הסיוע שעושות עבודה מדהימה על נושא השיקום, והמאמצים, והנתונים, והמספרים, זה כאן וכאפס למה שאפשר למנוע, והמניעה היא בקרב צעירים ויש המון שהעירייה יכולה לעשות בנושא הזה. וכמובן הנושא של האכיפה שתכף ניגע בו יותר לעומק. זה נכון שזה עניין של משטרת ישראל ומשטרת ישראל זה דבר ארצי, אבל לעירייה יש כוח גדול בליצר מאמץ של אכיפה בתוך העיר, ותכף ניגע בזה יותר לעומק בבקשה.

ליאור רוזנבאום :

לפני שנציג את החלק שלנו רגע נדבר על מה באמת המצב בעיר, סליחה לא הצגתי עצמי, ליאור רוזנבאום מנהלת קשרי ממשל במטה למאבק בסחר בנשים בזנות. אז נתחיל רגע מהשטח באמת.

שיר שיאחי :

אוקיי אז לי קוראים שיר שיאחי אני עובדת סוציאלית ואני מנהלת את מרכז הטיפול העירוני לאנשים על רצף הזנות שהוא בעצם מרכז שפועל תחת אגף הרווחה של העירייה.

יו"ר לורה ברייטון :

את צריכה לדבר יותר בקול רם כי זה שולחן גדול פה.

שיר שיאחי :

כן גם לאיזה כיוון. אמרתי שאני עובדת סוציאלית ומנהלת את מרכז הטיפול העירוני שהוא מרכז שהוא בעצם אחד משירותי הרווחה של העירייה ועובדת תחת אגף הרווחה, ובעצם מתוקצב על ידי שני משרדי ממשלה, משרד הרווחה, ומשרד הבריאות. בעקבות החלטת הממשלה על חוק איסור צריכת זנות בעצם הוזרמו תקציבים לשני המשרדים האלה, לקח זמן עד שמישהו ענה על המכרז הזה ובאמת לפני ארבע וחצי שנים באוגוסט 21 העירייה לקחה את זה על עצמה אז תחת, התחלנו את הדרך תחת מחלקת ינום בעירייה, ציפי לוי שממונה על תחום המשפחה כולכם מכירים, ניהלה

בעצם הקימה את השלוחה ביחד עם סיוון דרשן, אני נמצאת שם כמעט מתחילת הדרך ומנהלת השירות בשנתיים האחרונות, ואני רגע אגיד, רוצה להגיד ברמה האישית גם אני פוגשת את הוועדה עכשיו פעם שלישית בעצם בפעם הקודמת בוועדה שהייתה לפני שנה ומשהו, ובסיוור שהיה בדיוק לפני שנה בינואר 25. אז גם מרגש לראות ונעים לראות את אותם פרצופים שממשיכים להרגיש מחויבות לנושא הזה וזה מאוד מאוד משמעותי, וגם זה מרגש לראות את השינוי ברמה העירונית שמוכנים לדבר על זה כי כן אני רוצה להגיד שבתחילת הדרך כשפתחנו את השירות ועשינו סיוור לחברת מועצה, לא היה אפשר לכתוב את הלו"ז, את השם של הסיוור בלו"ז שלה כי זה היה יותר מדי נפיץ, אז עצם זה שאנחנו יושבים פה עכשיו ומדברים על זנות זה מאוד, מאוד, מאוד משמעותי בעיניי ולא ברור מאליו ואני מברכת את כל מי שגרם לדבר הזה לקרות. אני אגיד רגע מילה באמת על העבודה. אז אנחנו נחשבות תחת ארגוני השיקום והטיפול, אנחנו עוסקות במניעה והסברה בשוליים של העבודה שלנו אבל אנחנו עושות גם את זה בעיקר לצוותי רווחה ואנשים שגם עובדים עם אוכלוסייה בסיכון, שהמטרה היא באמת למנוע את הסיכון שלהם גם לכניסה לזנות. אז אנחנו עובדות עם כל מיני צוותים של נוער בסיכון אבל אנחנו לא עושות הסברה לקהל הרחב שזה משהו שבעיניי הכלי המשמעותי ביותר שיוכל לתמוך את העבודה שלנו, כי אנחנו תמיד אומרות גם בכל הסברות שלנו לצוותים שלא תהיה זנות כל עוד לא יהיו צרכנים, ולא משנה כמה שירותי שיקום יהיו כל עוד יש לזה צרכנים כמו שילנה אמרה אז הביקוש ימשיך לשמר את התופעה הזאת. ועוד משהו ספוט אחת שחשוב לי להגיד בשולחן הזה, זה באמת האוכלוסיות הייחודיות של ירושלים שזו האוכלוסייה החרדית, והאוכלוסייה הערבית, אנחנו מטפלות גם בגלל שאנחנו שירות של משרד הבריאות אבל אנחנו מטפלות גם בחסרי מעמד פלסטינים שמגיעים לעיר, מהשטחים שבורחים על רקע סכנה לחיים שלהם בגלל נטייה מינית, והם מקבלים אצלנו גם טיפול. והנתון שגם עולה מהסיפור של ילנה שמאוד מסביר את התופעה הזאת ומתקף במחקרים, זה שגיל הכניסה לזנות הוא גיל 13, 14, זה אומר שאנחנו לא מתחילים בבתי בושת זה מגיע לשם בדיוק מסיפורים כמו שילנה סיפרה. זה מתחיל ככה מהרחוב, משוטטות, וכשמדברים על אוכלוסיות שיוצאות מתוך הקהילה שלהם בעקבות הזנחה, פגיעה מינית, קושי להיות בתוך הקהילה, אז ההתדרדרות לזנות היא מהירה מאוד. הם כמובן לא יקראו לזה בהתחלה בשם הזה הם יקראו לזה בכל מיני שמות אחרים, אנחנו שנפגוש אותם אחרי זה בגיל 20, 30, 40, נבין שזה התחיל אי שם בגיל 12, 13, 14, והדגש בעיניי האחריות של, של המועצה, של העירייה זה לא להעלים עין מהאוכלוסיות האלה, אני יודעת שזה משהו שמאוד מאוד קשה לעשות אותו ואנחנו בניסיונות שלנו כל פעם מחפשים טרמינולוגיה שזה ירד בגרון, ולהגיד מיניות, ובריאה ולא זנות וטה, טה, ואני מוכנה לעשות הכל להתאים את הטרמינולוגיה שצריך כדי להגיע לאוכלוסייה הזאת אבל אנחנו חייבים להכיר בזה שיש גם קטינות מקהילה חרדית שהן בזנות, ויש גם נשים פגיעות מקהילה חרדית שהן בזנות, ובטח ובטח יש צרכנים חרדיים שמגיעים לצורך זנות, אז התופעה הזאת היא חוצת מגזרים ואנחנו חייבים.

יו"ר אדיר שוורץ:

אגב בוועדה הקודמת גם דיברנו על זה שיש נערים לא רק נערות בסיכון.

שיר שיאחי :

נכון אני מדברת בנשים כי באמת זה (לא ברור) אצלנו אבל אנחנו מטפלות גם בנשים וגם בגברים.
חשוב לי להגיד שהמרכז שלנו מרכז לבגירים רק 18 ומעלה, אנחנו לא מטפלות בקטינים, קטינים
המרכזים שבדרך כלל מטפלים בהם ברמה הארצית זה נקרא מרכזי הלב, בירושלים אין מרכזי הלב,
זה מרכזים של משרד הרווחה פותח בדרך כלל בשיתוף עם עמותות. הכי קרוב אלינו זה המרכז בבית
שמש שקיים שם עובדים עם קטינים, אבל זה באמת גם איזה פער בעיניי, כאילו זה לא יודעת איך
מרכז הלב בירושלים כי בעיר גדולה זה מתבקש שיעצרו את התופעה שם, אולי צריך מרכזי לב
ייעודיים לקטניות חרדיות, אז יש כל מיני מענים אחרים שמתייחסים לקטניות שהם מרקע חרדי,
אבל כמובן שהם לא מתויגים כמרכז לטיפול בזנות.

יהודה פרודינגר :

אבל אם מדברים על השקעה למניעה, נראה לי שאם באמת הגיל הזה שכאילו מתחילים להיכנס
אליו לזנות הוא הגילאים שאת מדברת, נראה לי שיותר פשוט מבחינת השקעה להשקיע בהסברה
לבנות, לנערות, שמישהו שמסתובב סביבה בטליתא קומי ומתחיל לשאול אותם ולהתעניין בה, שלא
תהיה מנומסת ואדיבה ותיכנס אתו לשיחה, כשהיא עוד נערה שמבינה וקולטת, מאשר לצרכנים
שהם זאבי טרף. להסביר לבן אדם שרוצה את זה אדוני זה לא יפה, זה לא זה, זה לא בסדר, זה לא
זה, זה הרבה יותר קשה להסביר לבן אדם שהוא כזה מאשר לנערות צעירות, אדוני אל תגררו לזה
תדעו זה יוביל אתכם לדברים.

שיר שיאחי :

זה צריך להיות גם וגם אנחנו צריכים לעשות.

יהודה פרודינגר :

הרבה.

מוריה רודלסילפן :

אי אפשר להטיל את כל האחריות על הקורבן שהיא בת 13.

יהודה פרודינגר :

בוודאי לא.

מוריה רודלסילפן :

צריך לדבר, צריך להרתיע.

יהודה פרודינגר :

לא מדבר על אחריות.

מוריה רודלסילפן :

לא אבל לעשות הסברה רק לקורבן זה בעצם להתמקד בה. צריך להטיל את מאמצי האכיפה על הסרסור, צריך לייצר הרתעה מול הצרכן, 100 אחוז מהצרכנים הם גברים, הצעירים שבהם יכולים בהחלט או לא להתחיל או להפסיק, הם צריכים לפחד משלושה דברים שלפי המחקרים גורמים להם לפחד, א' שיימינג, ב' מחלות מין, ג' הידיעה שזאת עבירה פלילית שאת רובם היא כן מרתיעה. אם תהיתם הנוק, האלימות, הסבל, שהיא חווה האם זו אחת הסיבות, התשובה היא לא. אלה שלושת הסיבות לפי כל המחקרים ועל זה צריך ללכת. וגם לנשים לזהות את הנורות האדומות גם באלימות במשפחה אנחנו רואות שכל הפנייה היא אליה זה לא תמיד.

יהודה פרודינגר :

לא ראיתי בחיים פוסט עם שמות של אנשים.

מוריה רודלסילפן :

אז אתה צריך לראות את הפוסטים שלנו ואז תראה, בעיקר סביב זנאים אז ברור שאנחנו לא נעשה פוסט זנאי, זנאי.

יהודה פרודינגר :

זה לא ישיבה, בית כנסת שתלוי שם, המתפלל בשורה השלישית והכיסא השני צרכן זנות.

מוריה רודלסילפן :

אני לא יודעת לגבי מתפללים אבל היום הרבה מהזנות מחפשים אותה אונליין ואם כשאתה מחפש אונליין את הזנות הבאה שאתה תצרוך, יקפוץ לך באנר שיגיד לך, אנחנו יודעים איך קוראים לך, האדמין שלך חשוף ודע לך שאתה עומד לעבור עבירה פלילית, אני חושבת שאחוזים מסוימים זה יפחית. צריך אכיפה נגד הצרכן ונגד הסרסור וכמובן גם עבודה של מניעה בקרב הנערות אבל לא רק לא בעיקר.

ניסים דיין :

אני רוצה להוסיף משהו בהקשר על מה.

יו"ר אדיר שוורץ :

בבקשה.

מוריה רודלסילפן :

אפשר להגביר את הקול כי יש פה אנשים. מה שימד?

ניסים דיין :

ניסים דיין אני הממונה על השיטור העירוני. אנחנו פחות מתעסקים בזנות היותר ממוסדת שזה דירות וכל מה שקשור לזה, אנחנו יותר עסוקים במרחב הציבורי. אחת השריטות שלי זה לבדוק שירותים ציבוריים באופן קבוע בשוק מחנה יהודה, וכל תדריך שאני עושה אני אומר חברים תיכנסו לשירותים הציבוריים, הבנות, השוטרות שייכנסו לבנות והשוטרים שייכנסו לבנים. אני רוצה לבדוק ולראות שלא חס וחלילה קורה משהו שאנחנו לא רוצים שיקרה, אלה דברים שאנחנו מתעסקים איתם. לגבי היותר ממוסד מתעסקים עם זה יותר יחידות משטרה כמו, כמו, שאתם בטח יודעים, כמו הימ"ר, אנחנו נקראים לשם מדי פעם כדי לתת דוחות לצרכנים, אני מדבר על היחידה המשטרתית על הסייר. עכשיו.

מוריה רודלסילפן :

הסייר העירוני יכול לתת דוח?

ניסים דיין :

לא, לא, לא, אנחנו יחידה משולבת.

מוריה רודלסילפן :

אה שוטר. זוג? אוקיי הבנתי סליחה.

ניסים דיין :

אנחנו, אנחנו נקראים מדי פעם אחרי שעושים כל מיני מבצעים כדי לאתר דירות מהסוג הזה, הם באים ונותנים דוחות לצרכנים. אני, אני מרגיש והתחושה האישית שלי שזה לא מספיק, זה, זה, זה, זה בא לידי ביטוי בכמה מאות שקלים אני חושב שההרתעה לצרכן, לצרכן צריכה להיות הרבה יותר, הרבה יותר משמעותית כמו, כמו שמפרסמים על כל פדופיל ברשת צריך לפרסם על כל צרכן זנות ברשת. ואז זה ימנע אני חושב שהרבה אנשים וגם מהסקטור הדתי, שזה שם מאוד, מאוד רגיש, וייתן להם, וייתן להם איזושהי תחושה של לא בא, זה לא יקרה וזה יכול בהחלט לצמצם את הפערים.

שיר שיאחי :

אתה יודע לומר כמה דוחות נתתם בשנים האחרונות?

ניסים דיין :

מי שיכול להגיד, מי שיכול להגיד במשטרת ישראל כי בסוף זה מגיע גם מהמשטרה והמשטרה יכולה.

שיר שיאחי :

גם ארצית וגם עירונית מאוד מחכות לקבל את הנתונים של.

יו"ר לורה ברייטון:

היה כדאי לציין שנכנסה עכשיו תובעת עירונית חדשה אני שמחה שהצטרפת אלינו תודה.

יו"ר אדיר שוורץ:

עורך דין מורן רביבו והאמת שהיא נכנסה ברגע ממש טוב, כי ניסים העלה סוגיה שאני לא בטוח שיש לנו סמכות.

דובר:

מה הוא העלה?

יהודה פרודינגר:

רגע ונכנס אבי, אבי הכל יכול.

יו"ר אדיר שוורץ:

אבי הכל יכול, יש לנו ניסים העלה בעצם נקודה אנחנו עוסקים בנושא צמצום תופעת הזנות, ניסים העלה נקודה שיש סייר עירוני, סייר ושוטר עירוני, שוטר ושוטר עירוני ביחד מאתרים לפעמים צרכני זנות ומשיטים עליהם קנס, אבל הקנס.

ניסים דיין:

מה שקורה אנחנו נקראים על ידי היחידות המיוחדות שמטפלות בסוחרים עצמם, ביותר כבדים ואנחנו כיחידה משולבת נקראים לתת דוח שהשוטר נותן את הדוח. לנו אין.

צליל שילדר:

לא לנו אין סמכות בדיוק. אין לי סמכות. אין לשיטור העירוני סמכות להטיל קנס. הוא פשוט אתו עם השוטר.

ניסים דיין:

בדיוק השוטר, השוטר נותן, נותן לצרכן. מה שאני באתי להסביר אני לא באתי להסביר את איך שזה עובד אני חושב שזה פשוט לא מספיק, זה פשוט לא מספיק כדי להתריע ולהרתיע את הצרכן, את מי, מי שבעצם מבקש לצרוך את הדבר הזה.

צליל שילדר:

לא מספיק סכום הדוח? כמות הדוחות, סכומי, סכומי הדוחות?

ניסים דיין:

סכומי הדוחות. גם אם הוא יקבל דוח של 1000 שקל או 2000 שקל, זה עדיין יותר טוב לו מאשר שאשתו תדע או.

ילנה דיוואין :

אם הוא היה מקבל עשר אגורות בתוך מעטפה זוהרת ירוקה שמודבקת לו לדלת שכולם יודעים מה היא, זה היה מרתיע.

ניסים דיין :

בדיוק, בדיוק.

ילנה דיוואין :

כאילו שיימינג.

ניסים דיין :

בדיוק.

שיר שיאחי :

אני כן אגיד רק כדי שתדעו שהקנס הראשון שנתפסים בעבירה הזאת הוא בסך 2000 שקלים, אם אתה נתפס פעם שנייה זה יכול להגיע גם לארבעת אלפים שקלים, ובעבירה שלישית זה גם שילוש קנס וגם יכול לגרור הליך פלילי כמובן.

מוריה רודלסילפן :

זאת אומרת העבירה היא פלילית אבל הקנס הוא מנהלי, אין רישום פלילי לצרכנים.

שיר שיאחי :

לא הקנס הוא זה דוח של המשטרה.

מוריה רודלסילפן :

כן אבל מנהלי.

שיר שיאחי :

זה לא מנהלי זה עדיין פלילי אבל זה לא פלילי.

מוריה רודלסילפן :

לא מופיע לך את זה (לא ברור) זה לא רשום.

שיר שיאחי :

אלא אם כן המשטרה יכולה אולי להגיש גם כתב אישום.

עו"ד אלעד לוריא :

יכולה להגיש אבל (לא ברור).

דובר :

זה לא ברישום (לא ברור).

מוריה רודלסילפן :

גם זה זמני לחמש שנים.

שיר שיאחי :

זה סוג של פלילי אבל זה לא.

יהודה פרודינגר :

נגד הדירות שמתבצע בהם זנות יש מה לעשות נגד הדירות?

יו"ר אדיר שוורץ :

בדיוק דיברנו על זה באחת הוועדות הקודמות והתחלנו תהליך.

יהודה פרודינגר :

לעשות צרות, להתחיל להציק להם.

יו"ר אדיר שוורץ :

יהודה אני רק, התחלנו תהליך עם עורך הדין חיים אגסי וגם עם אילן ששון כדי לסגור מעגל סביב זירות זנות שבעצם כדי ליידע דרך הארנונה בכלל את בעל הבית שעושים לו שימוש חורג בנכס כי זה כבר לא דירה ואז.

דובר :

הארנונה יקרה יותר.

יו"ר אדיר שוורץ :

זה נשמע כאילו, זה מעלה חיוך אבל.

מוריה רודלסילפן :

לא זה עסק לא טעון נכון אבל אולי זה כאילו כלומר אם הייעוד הוא מגורים.

יו"ר אדיר שוורץ :

ההנחה שלנו היא שבעלי הדירות בהרבה מקרים לא יודעים שהסוחר עושה פעולה מהסוג הזה בנכס ואז עצם הפנייה של העירייה בעניין הזה יכולה לצמצם את.

דובר :

יהיה אכפת להם אם זה יכאב להם בכיס אז כן אכפת להם לארנונה וזה יגרום להם.

ניסים דיין :

אדיר אני רק רוצה להגיד שבקצה פנתה אלי בחורה בשם ענת פרבר, ענת פרבר היא מנהלת איזושהי עמותה שמתעסקת, עובדת עם העירייה ומתעסקת בכל מה שקשור לנושא שאנחנו מדברים עליו עכשיו. אני הזמנתי אותה שתיתן הרצאה אצלנו ביחידה שגם אנחנו נוכל לזהות פחות או יותר דברים שאנחנו על פניו לפעמים לא מזהים ממבט ראשון, שאני בתוך זה.

מוריה רודלסילפן :

גם נבוא ונשמח לתת הרצאה לשיטור העירוני.

יו"ר אדיר שוורץ :

זה חשוב מאוד אני מציע שנתקדם את הדיון קדימה שיר.

שיר שיאחי :

אני רק רוצה להגיד מילה וגם. אתה המשכת את השאלה שרציתי לשאול אותך באמת מה הם עושים כשהם נכנסים לשירותים הגורמי סויר? כי אני בספק, אני בטוחה שהכוונות שלהם טובות אבל אני בספק אם זה הדבר שיסייע גם לאותן נשים וגם.

ניסים דיין :

תראי בסוף, בסוף אין כמו מראה עיניים, בסוף עצם הכניסה שלנו, והבדיקה שלנו, מרתיעה מישהו מלנסות אולי לחשוב שאולי זאת תהיה הדירה שלו בסיפור הזה, אבל ברגע שרואים שאנחנו נכנסים פעם, ופעמיים, ושלוש במהלך משמרת לתוך שוק מחנה יהודה שהוא הומה אדם ביום חמישי ובמוצ"ש.

שיר שיאחי :

זה מתחבר אבל, זה מתחבר לנושא האכיפה שדיברנו על הדירות אני רק אגיד משפט ונעבור הלאה בסדר הדוברים, אבל באמת הנושא של האכיפה בדירות, אנחנו גורם השטח שמגיע לדירות, גם דיברתי על הטיפול הסוציאלי אבל אנחנו עושות גם את כל ההיבט הרפואי ביציאה לדירות זנות. זה

חלק מהמנדט שלנו של משרד הבריאות ואנחנו יוצאות בעצם צוות משולב של עו"ס ואחות לדירות דיסקרטיות שאנחנו מקבלות עליהן דיווחים מכל מיני ערוצים, ובעצם מציעות את הטיפול הסוציאלי והרפואי באותה הזדמנות, הרבה פעמים הכובע הרפואי פותח לנו דלתות, והסיבה שבעצם אנחנו רגע בהולד על הפעולות אכיפה האלה זה שהניידת הרפואית שלנו הייתה מושבתת כמעט שנתיים בגלל עניינים של משרד הבריאות וחזרה לפעולה באפריל האחרון, ובעצם אנחנו מתחילות לאתר ולמפות את הדירות הפעילות ביותר שאנחנו מזהות בה. כרגע אנחנו רק ברדיוס של מרכז העיר מעומס העבודה אבל הדירות שתדעו אנחנו מקבלות דיווחים על כל העיר, כאילו בכל השכונות יש דירות זנות זה לא רק במרכז העיר בכלל לא, אנחנו ספציפית.

דובר :

מי המאתר?

שיר שיאחי :

יש זה, יש תקן שמשרד הבריאות מעסיק חוקר פרטי לאתר דירות דיסקרטיות ממש זה חלק מתקציבי משרד הבריאות, אבל אנחנו לא חסר מידע בוא נאמר, יותר חסר משאבים, וזמן של עוס"יות ופעילות ניידת.

יו"ר אדיר שוורץ :

השאלה שלי האם שהמידע מגיע אלייך האם הוא עובר הלאה לכל השחקנים על המגרש, השחקנים על השולחן ספציפית שיכול להיות להם עניין? לצורך העניין משטרה, לצורך העניין.

שיר שיאחי :

זאת שאלה מאוד טובה אני גם אגיד שיש כרגע, יש כרגע גם איזושהי דירה שאנחנו ספציפית גם חושדות שיש בה פעילות של סחר אבל אנחנו לא נעביר שום דיווח עד שלא תהיה לנו איזושהי אינדיקציה ואיזושהו קשר עם אנשים. המטרה שלנו כארגון טיפול ושיקום זה לסייע לאנשים האלה לצאת מהמעגל הזה, במקביל לזה שאנחנו מאוד רוצות שהעבירה תמוגר גם ותיאכף אבל יש לנו אג'נדה אחת שהיא התפקיד שלנו ואנחנו זוכרות אותה.

עידו :

זה לא גוף חוקר אולי עדיף גם לשתף פעולה עם גוף חוקר ולקבל כלים מהם.

רונו מזרחי :

לא רק זה אתה יכול גם לפגוע בגוף החוקר, כי ברגע שאנחנו יודעים יש לי כרגע אני אנחנו יש לנו שתי פעולות.

יו"ר אדיר שוורץ :

תציג את עצמך רק לפרוטוקול.

רונן מזרחי :

אני, רונן מזרחי אני ראש צוות חקירה בימ"ר ירושלים, אנחנו מתעסקים בשלוש שנים האחרונות בסחר בנשים.

מוריה רודלסילפן :

יש (לא ברור) בפרשות האחרונות.

רונן מזרחי :

כן נכון אני ושיר בקשר, אנחנו לפני חקירה סמויה אנחנו כבר לפני, לפני הפרוץ אנחנו בעצם מתקשרים לשיר ואנחנו עובדים ביחד.

שיר שיאחי :

זה גם נגיד משהו מצוין שעשתה ירושלים מהצד שלנו יש בהרבה מקומות לא תמיד יש קשר כזה הדוק.

רונן מזרחי :

אני חושב שאנחנו מובילים עם עיריית ירושלים, אני חושב שמבחינת סחר בנשים אנחנו מובילים בארץ בסיפור הזה.

יו"ר אדיר שוורץ :

לטובה או לרעה?

רונן מזרחי :

לטובה מבחינת החברה, מבחינת האכיפה.

שיר שיאחי :

בקשר עם הארגונים לפני שתהיה נציגה. ואני גם כן אגיד שדווקא מהמשטרה הוא איש הקשר שלנו להעברת אינפורמציה וכל פעם כשיש איזשהו דיווח שאנחנו כן מרגישות שאנחנו יכולות להעביר אותו, אנחנו מעבירות. רוב הפעמים עד כה גם העברנו את זה בלי קשר עם אנשים שזה כאילו יש לזה דעות לכאן ולכאן, אבל כרגע כשזה דירות שהן מאוד מאוד פעילות שאנחנו מזהות אנחנו מאוד חשוב לנו להגיע לאנשים ולהצליח לייצר איתם קשר כדי שהם יגיעו לטיפול, וזה משהו שאני מזמינה שנעשה על שולחנות עגולים באופן שוטף על דירות ספציפיות או לחשוב.

יו"ר אדיר שוורץ :

זה צריך להיות יותר קל מזה, צריך ברמת (לא ברור) זה צריך להיות יותר קל משולחן עגול שזה, להבדיל, להבדיל בנהגי, באלימות כלפי נהגי אוטובוסים שזה נושא שגם דנו עליו אני יודע. באלימות כלפי נהגי אוטובוסים שזה נושא שגם דנו עליו פה בוועדה ממש אנחנו מייצרים בימים אלה קבוצות וואטסאפ בשכונות שמחברות בין חברות האוטובוסים, הקב"טים, המשטרה, אכיפה ושיטור, גורמי החינוך, הרבנים, בעיקר שכונות חרדיות. זו קבוצת וואטסאפ יכול להיות שזה ברמה הזאת קל.

שיר שיאחי :

אז קבוצות הוואטסאפ אני אגיד שהמתח בין אכיפה לטיפול הוא מובנה, הוא קיים, אנחנו עובדים בשיטות אחרות, עם בסוף המהות היא אחת שלא יהיה זנות אבל אנחנו, הוא מתח קיים שלא תמיד אפשר לגשר עליו. צריך לנסות, אני בעד לנסות ואני בעד שיתופי פעולה תמיד וגם בעד קבוצות וואטסאפ, אבל צריך לדעת שזה מתח שהוא קיים וצריך לראות איך כל שירות לא פוגע בתפקיד של השני.

יובל שטארק :

אני יכול להגיד שבעבירות אלימות במשפחה.

צליל שילדר :

זה לא קטינים נשים הן לא חסרות ישע.

עידו :

כל אדם, לכל אדם ישנה חובה לדווח למשטרה כשהוא רואה עבירה, לא רק בקטינים, קטינים זה חמור יותר אני יודע.

שיר שיאחי :

זה לא, אנחנו מכירות היטב את חוק חובת הדיווח, אין לנו שום חובת דיווח.

צליל שילדר :

נשים לא חסרות ישע ולכן הן מסוגלות להחליט מה הן רוצות.

יו"ר אדיר שוורץ :

הן חייבות לשמר על אלמנט של דיסקרטיות וכן הלאה יש פה.

יובל שטארק :

רק רציתי להגיד, יובל אני מהמשטרה קצין הנוער המחוזי. יש נושאים שאנחנו כן נפגשים עם גורמי רווחה, פרקליטות, עו"סים זה נקרא ועדת פטור למי שמכיר, אבל זה יותר בנושא קטינים אומנם אבל שם דנים באמת בכל אירוע ואירוע לגבי קטין, האם ללכת לדווח למשטרה או האם ללכת לכיוון

של טיפול לגורמי רווחה. אז יש שיתופי פעולה שיכולים להצליח, זה עובדתית זה מתנהל כבר שנים הוועדות האלה וועדות הפטור, וכשאנחנו חושבים שאין מקום לעשות דיווח למשטרה אלא ללכת לכיוון טיפולי עושים את זה.

שיר שיאחי :

מצוין אני בעד להעתיק. באופן כללי ערוצי (לא ברור) פתחו לנו את הדלת בהרבה מודלים, אני בעד להעתיק אותם לנושא של הזנות.

יו"ר אדיר שוורץ :

אני אגיד א' שנשמע שאנחנו מסכימים, ב' אני אגיד שאני רואה פה רק אנשים טובים ונשים טובות מסביב לשולחן, וברור לי שגם לפעמים בתהליך טיפול בתיק ספציפי זה יהיה איזושהי מחלוקת בסדר מדברים ומחליטים ביחד הכל טוב. זאת אומרת נראה לי בפרופורציות אל מול חשיבות המשימה זה כאין וכאפס, אפשר, אפשר בקיצור זו מסקנה לביצוע אנחנו נסכם בסוף כן.

יו"ר לורה ברייטון :

אז רק רציתי לשאול ציינת שבאפריל הניידת חזרה לפעול, כי זה היה אחד מהנושאים שדנו בוא אז, אז זה טופל?

שיר שיאחי :

טופל בהצלחה.

יו"ר לורה ברייטון :

טוב תודה ובהצלחה ואף נתרחב. התווסף כוח אדם נכון?

שיר שיאחי :

נכון מהמרכז.

יהודה פרודינגר :

אני רוצה להעיר משהו על המצגת מי הכין את המצגת?

מוריה רודלסילפן :

יחד.

יהודה פרודינגר :

זה בשקף הקודם היה כתוב ש-95 אחוז.

שיר שיאחי:

8 אחוז.

יהודה פרודינגר:

מהצרכנים זה דתיים וחרדים?

שיר שיאחי:

לא, לא אני אסביר את השקף זה השקף שלי. ה-80, 85 אחוז מהאוכלוסייה המטופלת אצלנו, כלומר אנשים על רצף הזנות נשים וגברים מגיעים מרקע של דתי חרדי, זה מתקשר לאכיפה שדיברתי עליה על, על העלאת מודעות.

יהודה פרודינגר:

יותר חשוב להם להיות מטופלים?

שיר שיאחי:

מה זאת אומרת?

יהודה פרודינגר:

אז זה לא, זה לא, לא מייצג נכון את הצרכנים, זה חתך המטופלים.

שיר שיאחי:

זה לא הצרכנים זה הקורבנות.

יהודה פרודינגר:

כן המטופלים זה הבנות נכון? זה גם לא, האם זה חתך מייצג של אחוז ה?

שיר שיאחי:

אין לי מידע על חתך מייצג של צרכנים אנחנו עם.

יהודה פרודינגר:

לא, לא של מטופלים, של, של בנות שעוסקות בזנות, האם באמת 80 עד 85 אחוזים מהבנות שעוסקות בזנות הם מהאוכלוסייה הדתית חרדית לשעבר?

שיר שיאחי:

בארץ אני לא יודעת.

יהודה פרודינגר:

או שהן מגיעות, או שיותר מהאוכלוסייה הזאת מגיעות להיות מטופלות בגלל שאולי הן מרגישות באיזשהו מקום סטינו עברנו יותר מדי.

שיר שיאחי:

אני לא יודעת לענות על זה, אני יודעת רק להגיד שזה מקרב האוכלוסייה המטופלת אצלנו, זה הנתון.

יו"ר אדיר שוורץ:

אתה שואל, אתה שואל זה האם, האם ערבים וחילונים לא מגיעים?

שיר שיאחי:

אתה שואל אותה שאלה בגלל זה?

יהודה פרודינגר:

זאת אומרת השאלה שלי.

שיר שיאחי:

רוב המטופלים אצלנו הם שמגיעים מרקע דתי כבר לא מזהים את עצמם היום כדתיים אבל חלקם עדיין כן, יש לנו גם כאלה מטופלות שמגיעות עדיין עם כיסוי ראש ובלבוש חרדי לחלוטין ואתם לא.

יו"ר אדיר שוורץ:

אני כן חושב שהשאלה שיהודה שאל היא שאלה שהיא חשובה, יכול להיות שלך כמי שנמצאת בנקודת הקצה אין יכולת לענות על זה אבל זו שאלה. השאלה היא האם, האם אלה המטופלים כי אלה, כי אלה, כי זה הציבור שנפגע? או האם ערבים וחילונים שזה מה שחסר במשוואה פה פשוט מגיעים פחות אלייך?

מוריה רודלסילפן:

אצלי יש הרבה ערבים.

ילנה דיוואין:

פשוט ירושלים היא עיר שהיא ברובה דתית ולכן מן הסתם שרוב הנפגעות פה יהיו מרקע דתי.

יו"ר אדיר שוורץ:

כן יש פה 40 אלף ערבים ועוד.

ילנה דיוואין :

אבל זו עיר שברובה.

יו"ר אדיר שוורץ :

20 אחוז חילונים מסורתיים.

שיר שיאחי :

ה-80, 85 אחוז הזה זה אנשים דתיים מחברה חרדית, יהודים ומוסלמים. זה לא רק יהודים.

יו"ר אדיר שוורץ :

אה זה דתיים כולל מוסלמים?

מוריה רודלסילפן :

כן, כן.

שיר שיאחי :

אנשים שהגיעו מקהילה שמרנית מקהילה דתית.

יו"ר אדיר שוורץ :

אוקיי זה חידוד חשוב.

מוריה רודלסילפן :

זה חשוב מאוד.

שיר שיאחי :

אבל אני אוכל אבל גם.

יו"ר אדיר שוורץ :

עכשיו זה בדיוק משקף את הנתונים.

מוריה רודלסילפן :

להיות מאוד דומות בהרבה מאפיינים.

יו"ר אדיר שוורץ :

בסדר גמור אוקיי. בסדר גמור.

שיר שיאחי :

אבל אני כן אגיד שיש לנו בתוך האוכלוסייה בזנות, וצרכני הזנות, הם מגיעים מכל הקשת זה לא כאילו הם, הם נמצאים יש לנו.

יהודה פרודינגר :

אבל את מצפה שזה יהיה כמו חלוקה באוכלוסייה.

יו"ר אדיר שוורץ :

עכשיו זה אכן מגיע.

שיר שיאחי :

זה נתון שמאוד מלמד על ירושלים, זה מאוד משקף את האוכלוסייה.

יו"ר אדיר שוורץ :

תראה אני רגע מלמד על, מלמד זכות על מי שהכין את המצגת כן, אתם כל כך עיוורות לגזע, ורקע, וצבע שאתם לא. ערבים וחרדים אותו דבר.

שיר שיאחי :

לא אותו דבר.

יו"ר אדיר שוורץ :

קדימה בואו נתקדם, מוריה, שיר יש לכן מה להוסיף כאן?

מוריה רודלסילפן :

זהו סיימתי.

יו"ר אדיר שוורץ :

או שאני מתקדם לגלגל?

אורה שמש :

בוודאי. אז נעים מאוד אני אורה אני מנהלת את גלגל שזה הלנת חירום של נשים חסרות בית בקצה רצף הסיכון פה בעיר מטעם עמותת עלם. אני אגיד לפני שאני אגיד עוד קצת על גלגל שאלה מפעילה בירושלים גם את הניידות שיש במזרח העיר, מערב העיר, והלם דוס של חרדיות, שזה חשוב כי זה מתחבר לנתונים של 13, 14 כניסה לזנות זה נועד לתת מענה ברחוב ולזהות את התופעות כשהן קורות בתחילתן כדי לתת מענה בזמן, בזמן, ההלנה שלי בעצם המסגרת שאני מנהלת נותנת מענה שהוא גם של הלנה וגם מענה אמבולטורי לנשים שנמצאות בקצה רצף הסיכון, זאת אומרת לא כל

אחת שללא קורת גג כי יש כבר עוד מענים, אלא אם כן חלילה אין בהם מקום, אלה נשים שכדי לשרוד את הרחוב נאלצות להשתמש בחומרי, בגוף שלהן וכדומה. זה חשוב להגיד את זה כי גם כמו שאמרה שיר הזנות בירושלים היא יש בה הרבה אזורי טשטוש, אין בהכרח אזורי קבועים שבהם מתרחשת הזנות, אין איזה רחוב שאליו מגיעים, זה נראה כזה דירות פה ושם, דירה אחת נסגרת דירה אחרת נפתחת. ואני אגיד שגם ההגדרה של זנות שאנחנו פוגשות היא גם באזורי טשטוש זאת אומרת נשים כדי לשרוד הן מגיעות למצב שהן ברחוב וכדי לשרוד את הרחוב מה שנותר הרבה פעמים הכוח של הגוף שיש להן, ולכן בלילה מסוים הן ישנות בתמורת משהו והן לא בהכרח קוראות לזה ככה זנות פרופר, וזה חשוב להגיד את זה, כי זה בא בהתאמה עם העיר ובהתאם לזה החלוקה המגזרית שאנחנו עשינו אצלנו עם כל הצעירות. בעצם מתוך 134 שנעזרו בשנה האחרונה בגלגל יש חלוקה של כמה לנו אצלנו וכמה באמת נעזרו בלי הלנה בכלל, אבל על חלוקה מגזרית היא מרחיבה את מה שאמרת, ובאמת אנחנו חילקנו בין מבתי ערבים מוסלמים לבתיים חרדיים, ויהודיות ככלל, ואפשר לראות שיש יותר.

עידו:

מדובר גם באוכלוסייה חילונית וגם האוכלוסייה הדתית שהיא לא חרדית.

אורה שמש:

לא בתיים חרדיים זה בתיים חרדים שומרי מסורת לא על רצף של שומרי מסורת אלא מאוד דתיים, זה גם דתיים לאומיים מאוד בסדר? משפחות שמגדירות עצמם כמאוד דתיות. אני אגיד שרובם חרדים וזה כן נתון שהוא חשוב כי באמת צעירות וזה מתחבר למה שאמרה שיר, צעירות שמגיעות גם ספציפית בירושלים אבל גם באופן כללי מחברה שמרנית, הרבה פעמים ההידרדרות לזנות היא יותר, יותר מהירה או חותכת מתוך גם שאין מילים למה קורה לי ומה אני עוברת, מה זה?

עידו:

חינוך (לא ברור).

ילנה דיוואין:

רק חשוב לי להגיד משפט שההידרדרות לזנות היא לא קורית בגלל שהבנות יושבות וחושבות מה אני אעשה עם עצמי? זה לא ככה, זה תמיד הצעה של מישהו, זה תמיד מישהו מבוגר יותר שיש לו את האמצעים לשדל אותן מכניס להן את הרעיון הזה לראש וככה הן מגיעות.

אורה שמש:

כופה את עצמו.

ילנה דיוואין:

חשוב לזכור את זה, ממש שחשוב לי שתזכרו זה.

אורה שמש:

נכון ומה שקורה בקהילה של צעירות אבל מבתיים באמת מוסלמים וחרדים זה שגם אין להם את המילה, כלומר כשמגיע משהו יש איזה קושי להגיד אפילו המילה פגיעה מינית, לפעמים להגיד מינית זה משהו שכאילו אין בחברה החרדית ואז יש משהו, משהו לא צנוע שקורה והרצף שם הוא מאוד, מאוד מה זה? הרצף שם, הרצף שם הוא מטושטש ואני חושבת שזה כאילו אם תחברו את הערביות והבתים החרדיים אתם תראו שזה יותר מהאוכלוסייה הכללית. אז זה חשוב להגיד את זה שבירושלים ביחס לאוכלוסייה, או במדינה ביחס לאוכלוסייה הערביות וחרדיות הן בכמות הרבה הרבה יותר גבוהה נפגעות, ואני אגיד שאפשר להעביר לשקופית הבאה כי עשינו, ניסינו לייצר איזושהי חלוקה של איך אנחנו מזהות את הזנות שנמצאת אצלנו. אני אגיד שהנתון שלא שמתי פה זה כל מה שנקרא קשרים מנצלים אלימים, שכרגע לאישה עצמה שמטופלת אצלי אין מילה לזה, זאת אומרת כשהיא עוד לא מגדירה את זה זנות גם אם אני מזהה את זה כאזורים של זנות אם היא לא בוחרת לקרוא לזה כך בכלל, אז אני לא משתמשת בשם הזה.

רונית אחדות הכהן:

הן מגיעות אליכן או שאתן מגיעות אלינו?

אורה שמש:

גם, וגם, זאת אומרת אנחנו גם עוסקות באיתור באופן אקטיבי, ללכת קשרים עם שמארת וכדומה, יש לנו איסטגרם כלומר יש המון אני יכולה להרחיב על זה, וגם אם מישהי כותבת בגוגל אין לי איפה לישון בירושלים אז גלגל הוא מהראשונים שקופצים, קו הסיוע שלנו זמין 24/7 ועוד, הרווחה יודעת להפנות, המוקד של העירייה יודע להפנות, אז יש כל מיני דרכים. כן נראה לי שמה שחשוב במאפייני הזנות שאנחנו מזהות אצלנו זה באמת שדווקא הזנות המזדמנת, הזנות שאין לה הגדרה כביכול, היא כאילו פעם בטרמפים ידידים, לילה כשאין לי ברירה, לילות שאני נתקעת, זאת אומרת אולי אני גרה בבית ונפגעת בבית כבר מגיע לקצה ואני יוצאת החוצה אז יש את הזנות, או משהו שמשמש בי, זאת אומרת שם.

יהודה פרודינגר:

איך אתם מגיעים אליהם?

אורה שמש:

מה זה?

יהודה פרודינגר:

איך אתם מגיעים אליהם לזנות המזדמנת הזאת?

אורה שמש :

לצעירות? אז בגלל שהמענה שלי נותן מענה לנשים שקודם כל אין להן קורת גג, ככה אנחנו מגיעות אליהם. כי היא מתקשרת אליי ואומרת נתקעתי הלילה בלי את יכולה לבוא לישון אצלי הלילה, ובשיח איתה אני יכולה להרחיב רגע ולהבין מה עוד היא צריכה שם ומלילה זה יכול להפוך לחצי שנה ויותר, ובאמת להתחיל גם לעבור איזשהו תהליך. זאת אומרת רק להסביר מה אנחנו עושות אפשר לדבר הרבה אבל זה כן חשוב להגיד, זאת אומרת אני לא, אני לא מזהה אותן בזירות של הזנות על אף שנגיד זנות ברשת יש להן איזשהו פרויקט שהם עסוקים בלזהות זנות בתוך הרשת, מאתרים של שוגר דדי וכל מיני כאלה, יש עכשיו חזק אוכלי פאנס, מזהים משם את הזנות וכן מביאים לנו לידים ואנחנו פונות ובעצם מציעות לצעירה להגיע אלינו. מה זה?

יהודה פרודינגר :

אוכלי פאנס כמעט נהיה לגיטימי כי נותנים לזה כתבות ענק בכל העמודים הראשיים של כל אתרי החדשות.

אורה שמש :

אנחנו ממש עם הפנים למאבק באוכלי פאנס ב-26 גם בחקיקה, גם בתביעות משפטיות גם.

יהודה פרודינגר :

כל מיני בנות משוויצות כמה כסף הן עושות וכמה זה בכל מקום ובכל דבר.

אורה שמש :

אני אומרת שבדיוק עכשיו הייתה כתבה שהסבירה באחוזים כמה הן לא מרוויחות, היה לנו הרבה שיח, אני יודעת אני אשלח לך. עשינו על זה שיח כזה עם הצעירות אצלנו שבאמת הממוצע הוא מקסימום 1000 לחודש משהו כזה זה.

שיר שיאחי :

הרבה פחות עכשיו יצאה כתבה של 250.

מוריה רודלסילפן :

לא משנה לא נעשה את זה. אפשר לדבר על אוכלי פאנס אחר כך בנפרד.

אורה שמש :

אני כן רוצה להגיד אבל רגע בהקשר של איך קוראים לך?

יהודה פרודינגר :

חיילות שביללה הן אוכלי פאנס.

אורה שמש:

יהודה, יהודה, אם אני אגיד רגע בהקשר למה, למה שאמרת כן על הלגיטימיות שגם לפני זה התייחסת לאיפה אולי נכון לעשות את ההכשרות שאני מסכימה עם הקולות שנאמרו פה, אבל אני כן חושבת שחוץ מההרתעה וכאלה ההסברה ברמה הבסיסית של איך אני צורך, או מה אני צורך, או איך זה פוגע? היא כן חשבה אני יודעת שמחקרים מראים גם על אכיפה בעוד מובנים, אבל זה מתחבר למה שאתה אומר אם העניין של הלגיטימציה. אני חושבת שגם זנות שזורם שהיא לגיטימית, שזורם שמאוד נורמטיבי ללכת לפני החתונה לפעם אחרונה עם או להשתמש באישה לצורך לצרכי בידור שונים, וזה נחשב לגיטימי ונורמטיבי אני הופתעתי מאוד אבל כשאני עשיתי את התואר הראשון שלי בעמק יזרעאל וזה היה ממש נורמטיבי שזה מה שאנשים עושים לפני שהם מתחתנים, אז יש פה אזורים שזה. מה זה?

יהודה פרודינגר:

מסיבת רווקים.

אורה שמש:

כן נכון יש אזורים שזה נורמטיבי לעשות את זה באופן שמנצל נשים. נכון גם לדוגמה אם אדם בעל מוגבלות אז צריך, או זה צורך בסיסי, זאת אומרת יש בזה גם אזורים בעיניי מעבר להגיע רק לצרכן כתפיסה חברתית, ובאמת כמו שאמרה זאת שיושבת לצידך, על הכמה רמות גם לנו כחברה, זה מסכן אותנו כחברה שמסתכלים על נשים באופן הזה, שנשים כשאישה בעצם אנחנו הרי מאתרות קודם כל הגעה לרחוב, כשאישה מגיעה לרחוב מה שאנחנו מזהות שיש מעין מרוץ שהוא בין ארגוני הסיוע השונים, באמת שירושלים כאילו יש בה גם את הניידות, ויש את האיתור של החוט המשולש, ויש את האיתור של העירייה, וקידום נוער, ויש את מה ששיר עושה. זאת אומרת מנסים ובמקביל בדרך כלל מגיעים לצעירה הזאת הרבה, הרבה יותר מהר כל הזנאים. זאת אומרת המהירות הן אומרות רק ישבתי אני לא יודעת איך רואים עלי בכלל, שנייה התיישבתי ברחוב וכבר קיבלתי, או רק יצאתי ביום הזה מהבית, המהירות שבה אנשים פונים ומציעים לנשים זנות היא מאוד, מאוד, מאוד, גבוהה ומהירה. וברשת זה בכלל על סטרואידיים וכפול אז ככה זה חשוב להגיד ובאמת נראה לי מהנתונים פה אפשר, אפשר בעיקר, כאילו לי היה חשוב לראות, להראות כמה בירושלים גם כאילו הסברתי קודם על החלוקה המגזרית שהיא חשובה ובאמת שחילקתי גם אצלנו המון ערביות מוסלמיות מגיעות להיעזר במסגרת שלנו, וגם המון מחברה חרדית וכמו שאמרה שיר חלקם חרדיות עדיין.

יהודה פרודינגר:

אתם נותנים לנו בעצם תמונה רק למי שמגיע איכשהו לטיפול בעצם, אצלך זה מספר קטן, ואצלך זה 134, כאילו יש לכם איזה שהם מדדים על היקף התופעה? באמת ומגמות בשנת 25 נהיה פחות? (לא ברור) שיפרנו?

אורה שמש:

אני אגיד שקודם כל אני ושיר לא מקבלות בדיוק את אותה אוכלוסייה שזה אומר תוסיף את זה, אני מטפלת בנשים מ 18 עד 25, זה אומר שיר, שיר מטפלת.

שיר שיאחי:

אין לנו בגירות יש לנו גם מטופלת בת 59 הכי מבוגרת.

אורה שמש:

ואין לנו קטינות לא לי ולא לה, ואין בעירייה ובירושלים אין מענה בכלל לזנות לקטינות וקטינים שגם שיר אמרה את זה, ולכן אין נתונים על זה, וחשוב להגיד אין מענה בירושלים.

שיר שיאחי:

לקטינים ייעודי לטיפול בזנות, יש המון מענים לקטינים בסיכון.

אורה שמש:

הם לא מותאמים לזנות, הם לא מזהים זנות, הם לא מאתרים זנות.

יו"ר אדיר שוורץ:

המשימה לביצוע מספר אחת.

יהודה פרודינגר:

חלק מהדירות לבנות מסיכון זה גם כאלה שהיו בזנות.

אורה שמש:

יש שם נשים ש, אבל תראה גם פנינה יכולה להגיד אחר כך על המסגרת שלה אבל כשהזמינו אותי אז שאלתי האם פנינה מגיעה? כי פנינה היא תסביר על המענה שלה והיא נותנת מענה לנשים חסרות בית חרדיות לא בזנות, זאת אומרת לא ההגדרה. והיא יכולה לספר כאילו מה היא רואה שם זאת אומרת ברור שבדיעבד זה מה שרואים, זה מה שאנחנו מזהים ובסוף התופעה היא שנשים שמגיעות לרחוב הכוח שיש להן ברחוב הוא בדרך כלל, מה שאני לא אדבר על אחוזי הפגיעות המיניות שהן מגיעות מהן מגיל מאוד מאוד צעיר ומהבית שמשפיעים על כך שזה משחזר את עצמו בכל מיני מובנים והפוגעים שיש בחוץ, אבל באופן כללי אנחנו מדברות על זה שאם אני כבר צריכה לשרוד את הרחוב אישה לא תישן פיזית על ספסל באמצע הרחוב בגלל הסיכון, ולכן הרבה פעמים היא תעדיף אופציה אחרת שנותנת לי קורת גג כביכול יותר בטוחה מהרחוב, אבל יש לה מחירים מאוד גבוהים, ואת זה, זה כאילו משהו שפנינה יכולה להגיד איך זה נראה גם אצלן אבל זה.

יו"ר אדיר שוורץ:

לא זה החוט המשולש אז תכף ניתן לה עוד רגע אבל רגע, רוצה להשלים את ה?

שיר שיאחי :

אני רק רציתי לענות על השאלה של ההיקפים שאנחנו בעצם מרכז שפועל ארבע וחצי שנים אמרתי ומתחילת הדרך אף פעם לא הייתה לנו ירידה בהיקף של התופעה רק עלייה, והיום אנחנו עומדות על רשימות המתנה של 50 פונות. אז הדבר הזה ככל שהתכנים יעלו הפונות שנוכל לתת להן טיפול יגדל, אין לי ספק בזה. וזו עיר של מיליון תושבים כמעט.

צליל שילדר :

אני אשמח להוסיף לזה. צליל אני מנהלת מקצועית במטה טראומה בעמותת עלם בעצם מלווה את, את גלגל. אני רוצה להוסיף ובקצרה גלגל פועל בירושלים 25 שנים זה לא משהו מהיום, 134 בשנה תכפילו ב-25 ב-25 שנים.

יהודה פרודינגר :

לקוחות חוזרים?

צליל שילדר :

מה זה?

יהודה פרודינגר :

יש לקוחות חוזרות? בכל פעם.

צליל שילדר :

יש אבל ההגבלה על גיל 25 מעל גיל 25 כבר לא, יכולות לפנות לא יכולות לקבל מענה, אבל תכפילו את המספרים היו גם צעירים בתחילת הדרך צעירים חסרי בית ומצבי זנות שטופלו בגלגל היום זה מענה רק לצעירות 18 עד 25, גם הניידת שעובדת פה ופונה בעיקר לבני נוער אגב, הם מדברים על לא בהיקפים ונתונים מדברים על זה שאת מי שהם פוגשים ברחוב זה נוער וצעירים בתחילת רצף זנות, ונראה לי זה משהו שחשוב ילנה תיארה אותו ממש את כל הרצף, וקל לנו לכולנו עדיין להחזיק בראש שזנות זה מסחרי, זה עם סרסור, זה משהו שנמצא שם ומשלם על הדבר הזה, אבל בתור עבודה זה מתחיל הרבה לפני, ילנה תיארה את זה, זה הנערות, נערים, צעירים, צעירות, שפוגשים ברחוב בתחילת הרצף כשהם רק מתחילים לחפש איפה לישון, ואז אצל איזה חבר, חברים, עושים כל מיני דברים משתמשים בגוף בלי להגדיר את זה כמו זנות גם אותו חבר מנצל לצורך העניין לא קורא לעצמו זנאי או את כל המושגים זה רחוק מהם מרחק שנות אור, ולהתייחס כל פעם רק לאייך אנחנו מחנכים נערות, צעירות, נערים, לשים לב, לא לשים לב, זה דבר אחד, דבר שני זה לחנך מגיל מאוד צעיר מה זה אומר אם מישהי מגיעה או מישהו מגיע וצריך ממני עכשיו קורת גג ואני מנצל את

זה או מנצלת ומבקשת דברים בתמורה ולא נותנת קורת גג אלא גם פוגעת שם. שם מתחיל רצף גם של זנים וצרכנים, גם של, וגם של מי שנמצאים בעולמות הזנות ברצף זנות וזה חשוב בעיניי לזכור שזה רצף, וקל לדבר על הקצה שלו של זנות מסחרית אבל אנחנו יש פה 60 אחוז שזה הרבה לפני הזנות המסחרית הזאת, ואיך אנחנו נותנים שם את המענה מניעה כי נראה לי לשם זה גם בין היתר התכנסנו.

מוריה רודלסילפן :

אני כן אגיד רק במילה אין, הבעיה הכי גדולה בעולם שלנו זה הנתונים, אין נתונים, מדינת ישראל לא משקיעה במחקר, המחקר האחרון של משרד הרווחה נתונים בארצי לא בירושלים הוא מ-2016, בכלל מה שהולך אונליין זה מערב פרוץ אף אחד לא יודע, לא כי אי אפשר כי לא מושקע בזה משאבים, זה מאוד מאוד קשה לנושא של הנתונים אז אנחנו ככה מהשטח מוציאות אותם.

שיר שיאחי :

אני רציתי להוסיף מילה על המענים לקטינים רק שלהגיד בתור מי שמגיעה מלפני הזנות מהטיפול בנוער וצעירים בסיכון, בקידום נוער ובעוד כל מיני ארגונים בעיר, ויש לי פינה חמה אליהם, הם לא יודעים לעשות איתור לזנות אם הם לא יקבלו על זה הכשרה, הם יודעים לעשות כל מיני מענים אבל רוב האוכלוסייה שלהם, אני אומרת את זה מהפרספקטיבה של הבוגרים היום, היא, היא מגיעה לאזורים האלה של הזנות, גם המחקרים מגבים אותנו בזה, בגילאים האלו שהרבה פעמים יש שם איזה איש מקצוע שיפגוש אותם בגילאים האלו שהתחיל רצף הזנות, אבל כשהוא לא יידע לזהות את זה זה לא יעזור והם יגיעו אליי אחרי זה.

יו"ר אדיר שוורץ :

משמעוטי מאוד מי גורם שיודע להעביר הכשרה כזאת? את יודעת להעביר עכשיו?

שיר שיאחי :

אנחנו יודעות להעביר את זה אבל אנחנו יש גבול מה אנחנו יכולות לעשות, אבל יש גם אפרופו. החקיקה תקצבה החקיקה תקצבה גופים שעושים את זה, פונים אלינו המון ואנחנו הרבה מפנות לעמותות האלה שעושות את זה, אז עמותות תודעה עושה את זה, יש את הוועד למלחמה באיידס ויש כל מיני עמותות שעושות הסברות כאלו.

יו"ר אדיר שוורץ :

משמעוטי מאוד מה שאת אומרת.

שיר שיאחי :

זה משהו שמאוד מאוד חשוב לנו לפתח את הנושא של ההרצאות.

יובל שטארק :

אני רוצה להגיב רגע לדברי שיר בבקשה.

יו"ר אדיר שוורץ :

כן ואחר כך, ואחר כך מיד פנינה בסדר? וכל אחד.

מוריה רודלסילפן :

לא סיימנו יש עוד כמה דברים אבל מהירים.

שיר שיאחי :

יש לנו כמה דברים קצרים במצגת.

יו"ר אדיר שוורץ :

אז צריך לעלות כמה הילוכים.

אלי אברהם :

יחד עם זאת שאני מסכים איתך שאין מספיק הכשרה בנושא הזה אנחנו שמים דגש על קווי התפר, כי בקווי התפר האוכלוסייה שלנו בעיקר הנערות יוצרות קשר עם האוכלוסייה ממזרח ירושלים, לכן המיקוד שלנו הוא באזורים של קווי התפר, אבו תור או מחסום חיזמא, במקומות כאלה מנסים לאתר את הנערות, ולמנוע מצב של הידרדרות אבל זה רק במצב של.

יהודה פרודינגר :

מספיק בקניון.

שיר שיאחי :

של מניעה?

דובר :

חוסות (לא ברור) הרבה פעמים, חוסות במסילה.

יובל שטארק :

הרבה עוברות מירושלים לכיוון החוצה.

מוריה רודלסילפן :

הן עוברות בין כל המענים, הם יהיו במסילה, בקידום נוער, אחרי זה הם יגיעו אלי.

יו"ר אדיר שוורץ:

מוריה אורה אמרתן שיש, שיש לכן משהו?

מוריה רודלסילפן:

לא ואנחנו נפתח לדיון.

ליאור רוזנבאום:

כן אז באמת אחרי שדיברנו ארוכות על מה המענים הקיימים לאוכלוסייה בזנות וגם מה הפרופיל של, של הקורבנות וגם של הצרכנים, בואו נדבר שנייה על מה העירייה יכולה לעשות. אז כמו שאמרנו באמת חוק איסור צריכת זנות שעבר לאחרונה בהוראת שעה נוספת יכול לאכף רק על ידי שיטור משטרה כחולה ולא על ידי פיקוח עירוני, אבל אנחנו כן יכולים לדחוף לאכיפה נוספת באמצעות הפעלת לחץ על המשטרה המחוזית. אמנם יש איזושהי מדיניות המוכתבת מלמעלה אבל אנחנו ראינו באמצעות שיתופי פעולה שאנחנו עושים עם עיריות אחרות שכאשר הדרג הפוליטי מתערב ומנסה להפעיל לחץ על המשטרה המחוזית, אפשר לעודד אכיפה, ומבצעי אכיפה, ופשיטות, אמנם באמת בירושלים זה פחות מכוניות ויותר דירות אבל אני מאמינה וסומכת על משטרת ישראל שיש להם את הכלים להתמודד עם הבעיה הזו, אם רק יתעדפו את זה בצורה אחרת, ואני באמת מזמינה את העירייה, ואת הדרג הפוליטי של העירייה, ואת סגן ראש העיר להפעיל את הלחץ הדרוש. מבחינת דיוק המענים העירוניים אז באמת דנו בזה לא מעט אבל חשוב להדגיש שללא המענים הזנות המקומית פשוט תמשיך לשנות את פניה ותנדוד (לא ברור) אחרת לאחרת, והנשים בזנות ימשיכו להישאר בתוך המעגל הזה ולכן אנחנו קוראות לעירייה לדייק את המענים העירוניים הקיימים, לפתח את התקנים הקיימים בכל האופציות ולהרחיב את הקיים, בנוסף להוספה שדיברנו עליה של מענה לקטינים וקטינות. הסברה והרצאות יש לנו באמת אני חושבת רשימה ארוכה של קהלי יעד גם מבחינת האוכלוסייה שצריכה ללמוד איך לאתר, בין אם זה אגפי רווחה בתוך העירייה, חינוך ונוער, שיטור ופיקוח עירוני, ועדי הורים, מרכזים קהילתיים, גם בתוך בתי ספר וגורמי חינוך בחטיבות ביניים ותיכוניים, וגם כמו שאמרנו את זה די והותר בדיון היום הסברה כלפי הצרכנים עצמם, ותכף אני גם אציג איזושהו קמפיין שנעשה בשיתוף איתכם, וגם מבחינת רישוי עסקים. לוועדה לתכנון ובינוי עירוני יש את הסמכות והיכולת לגבש נייר מדיניות עירוני, לא צריך לחכות שהמדיניות הוכתב מלמעלה, לפעמים אפשר לייצר שינויי מדיניות גם מלמטה ואפשר לייצר איזה שהוא נייר מדיניות שדוגל בלדחות בקשות רישוי ולסגור מקומות שיש להם אופי, אופי חשוד.

יהודה פרודינגר:

בתי מלון שמשכירים חדרים לשעה שלא (לא ברור) מבחינתכם.

מוריה רודלסילפן:

כן הבתי מלון זה הזירה הכי קשה לאנשים.

יהודה פרודינגר:

הם צריכים להעביר מידע.

ליאור רוזנבאום:

אז באמת בתי מלון זה אירוע קצת אחר אבל אני כן אגיד שעיריית תל אביב, בעיריית תל אביב זה התחיל מיוזמה הם אמרו אנחנו לא מחכים למדינה אנחנו פועלים לבד, הם כתבו נייר, הוועדה לתכנון ובינוי עירוני כתבה נייר נהדר שאנחנו נשמח לחלוק אתכם, לחלוק אתכם אתו.

יו"ר לורה ברייטון:

זה נראה לי יעזור אני חושבת.

ליאור רוזנבאום:

בשמחה נשלח לכם אותו, וממש החליטו שפשוט ביום בהיר אחד הם סוגרים את כל בתי הבושת, את כל מועדוני החשפנות.

יהודה פרודינגר:

הן יביאו לך מידע שמתנהלת שם זנות, הם יביאו לך מידע שמתנהלת שם.

ציפי לוי:

כל ניסיון שנעשה בעיר אחרת.

יו"ר אדיר שוורץ:

אני רק כדי, הנקודה הזאת יכולה לגזול לנו את כל החצי שעה להמשך כי זו נקודה מאוד חשובה, אני מאוד מאוד שמח שעורך דין רביבו נמצאת פה בדיוק בשביל הנקודה הזאת. ההצעה שלי תעבירו לנו אחרי הדיון את כל, לנו לחברי הוועדה, את כל הדוגמאות להשראה מערים אחרות כולל העיר שאין לנקוב בשמה, ואנחנו משם נעבוד ביחד עם הצוות של התובעת העירונית ונבין מה עיריית ירושלים יכולה לגבש כמדיניות, נוציא את זה משם קדימה ונעבוד בטוב. בסדר?

ליאור רוזנבאום:

בשמחה. בשמחה.

יו"ר אדיר שוורץ:

אז את זה סגרנו ואת ההרצאות כבר דיברנו ואת שאר הדברים כבר דיברנו.

ליאור רוזנבאום:

אז מבחינת כן אני ממש בדקה כדי שנשאיר זמן להתייחסויות נוספות. מה כבר התחלנו? אז באמת בוועדה האחרונה שהתקיימה אצל קרויזר יושב ראש הוועדה, וועדת הפנים, סגן יושב ראש העיר אדיר התחייב שהוא יצטרף לפורום הבין עירוני ואף יוביל אותו, ואנחנו מאוד שמחות על הקריאה הזו, וההתחייבות הזו ומקוות שזה ייצא לפועל בהקדם.

יו"ר אדיר שוורץ :

הצעתי שהמפגש הראשון יתארח בירושלים זה מה שהצעתי. לא אני זורם אבל זה מה שהצעתי. כי יש דברים שאני גם לא יכול להחליט לבד, זה ספציפית מה ש.

ליאור רוזנבאום :

גם מבחינת היום המאבק, יום המאבק בזנות שמתרחש פעם בשנה, גם לטובת הנצחת הקורבנות וגם לטובת העלאת המודעות של נזקי תופעת הזנות אנחנו קוראות לעיר לקחת חלק ביום הזיכרון הזה יום הציון הזה.

יו"ר אדיר שוורץ :

מה התאריך?

מוריה רודלסילפן :

עקרונית זה ב-24, אבל עכשיו זה יזוז כי זה תאריך קשה וכבר שלוש שנים ברציפות שעיריית תל אביב ליום אחד לגמרי איתנו ומציינת את זה, וזה גם סוג של יום זיכרון אבל בפועל זה עושה המון המון תקשורת להעלאת מודעות על המאבק בזנות, על החוק, 24, 7, כמו שהזנות היא 24, 7 אבל זה צריך לזוז מוקדם יותר למאי.

יו"ר אדיר שוורץ :

תאריך שלא מתחשב ביולי אוגוסט.

מוריה רודלסילפן :

כן זהו נמצא איזה משהו סמלי אחר.

שיר שיאחי :

אני אגיד שבשנה שעברה אנחנו כמרכז סיוע וכארגון המרכזי העירוני שמתעסק בזנות אז עשינו איזה, רצינו להקים איזה דוכן ובאמת בגלל המגבלות של יולי התקשינו למצוא איפה לעשות את זה, זה היה כמובן בתיאום עם העירייה, ורצינו לעשות את זה בכיכר ציון והיה שם יותר מדי הפעלות של זה, בסוף עשינו את זה בטליתא קומי, וזה גרר תגובות של הציבור והיו שם שיחות משמעותיות, זה היה עוד קטן זה היה ממש ראשוני אבל כשזה יהיה מגובה בקמפיין זה ממש, זה המהלך שאנחנו מכוונות אליו.

מוריה רודלסילפן :

אז אני יודעת שאין לנו זמן אבל כן רצינו למשך דקה להראות את הקמפיין, יש כאן נציג של רשות הצעירים?

יו"ר אדיר שוורץ :

יש את מחזיק תיק הצעירים.

מוריה רודלסילפן :

זה גם טוב. אז הרבה בזכות ההשתתפות של אדיר רשות הצעירים תמכה בנו לקמפיין שאני חושבת שלא היה מעולם מסוגו, ולמרות שהיה לנו באמת תקציב מאד נמוך הצלחנו להגיע למעלה מרבע מיליון צעירים מ-18 עד 35 יהודים חילוניים בלבד לצערי.

ליאור רוזנבאום :

תושבי ירושלים.

מוריה רודלסילפן :

תושבי ירושלים תירגטנו רק ירושלים, לצערי רק יהודים וחילונים כי זה מה שאנחנו יודעות לטרגט בגדול, ערבים צריכים קמפיין אחר, וחרדים צריכים קמפיין אחר בתוכן, ונשמח שתצפו בו למי שלא ראה את זה עדיין במקרה.

מצגת :

נראה לכם שהן נכנסות לשם שהן סטודנטיות בגיל 22 שהן רוצות עוד איזה איזו הכנסה מהצד? הן נכנסות לשם בגיל 12, ו 13, ו 14, כי זו האופציה היחידה שנשארה להן, ואתם מנצלים את זה. בתור לוחם שנפצע למען הערכים של המדינה סחר וזנות בנשים זה לא חלק מהערכים של המדינה וזה לא חלק מהערכים שלי. אין לי ספק שאנשים צריכים להתבייש בזה שהם הולכים לדבר כזה זה נטו פגיעה. בתור ירושלמי מצער אותי לדעת שהדבר הזה קורה בתוך הרחובות שאני חי בהם, שגדלתי בהם, שילדים עדיין גדלים שם. אם זאת הייתה בת דודה שלך, אמא שלך, חברה שלך, שלהן משלמים בשביל זה, שהן צריכות לעבור את זה כל הלילה בשביל כסף, בשביל לעבור את הלילה עדיין היית עושה את זה? גבר שמשלם על מין הוא לא גבר.

מוריה רודלסילפן :

זה היה קצרים, קצרים כאלה באינסטגרם ובאמת בכלום כסף הצלחנו להגיע לממדי אימפקט מאוד מאוד גדולים. אז גם להגיד תודה גדולה על זה ואנחנו כאן כדי שנעשה את זה גם שנה הבאה.

ליאור רוזנבאום :

כן אז רק נגיד שבאמת משפט לסיכום, אז כמו שאמרנו יש הרבה מאוד שמוגדר מוכתב על ידי המדינה אבל הרבה מאוד נמצא בתוך הידיים של רשות מקומית, בין אם זה קמפיינים הסברה, אכיפה, וכולי, ואנחנו מזמינות את עיריית ירושלים להמשיך את הצעדים שהיא כבר התחילה ועשתה לא מעט כדי להיאבק בתופעה הזאת אז תודה רבה.

יו"ר אדיר שוורץ:

תודה לכן פנינה.

פנינה פיקאר:

אז נעים מאוד אני פנינה פיקאר, תודה לאורה שדאגה שאני אגיע ולחירות על ההזמנה. אני מנהלת של הלנת חירום לצעירות של עמותת החוט המשולש, בעצם הלנת חירום שמיועדת לצעירות חרדיות דתיות בגילאי 18 עד 26.

יהודה פרודינגר:

כמה זמן זה חירות? עד כמה זמן?

פנינה פיקאר:

חירות זה שלושה חודשים עד חצי שנה כשבפועל רובן יותר מחצי שנה כי אנחנו מתקשים בהעברה. יש לנו רשימת המתנה של סביב ה-35 צעירות שאני אגיד רובן שמתקשרות מגדירות שהן ברחוב, ממש מתקשרות הן אומרות שהן ברחוב וממתינות להגיע. אני אגיד שבאמת אצלו אנחנו לא מוגדרים בעצם לזנות אבל בעצם מה שמגיע אני אגיד שזה, שאם אני ראיתי ממש את המצגת שעשיתם על הזנות אז זה בעצם זנות מזדמנת אם אפשר להגיד, ואני אגיד שרוב הצעירות שאצלו נפגעו מינית רובן בתוך המשפחה, פגיעות חוזרות. הן יכולות לתאר שזה כי לא היה תשומת לב בבית אז הם הולכים כל הזמן לאח שזו הדרך היחידה שבה הן קיבלו תשומת לב, הם הרגישו שזה לא נכון, הם הרגישו שזה לא, שזה לא משהו שיכול לקרות אבל לא היה מענה ולא היה מי שראה. אני אגיד שאם הן מגדירות את זה כמישהי שרוצה חומר בשביל לטשטש את מה שהיא מרגישה, והיא כל הזמן אומרת שזה בחינם עד שאנחנו לאט לאט מגלות שחינם זה בעצם תמורת הגוף שלה. עוד צעירה שלמשל נכנסה להריון מאונס שהיא עברה אבל היא אמרה אני יודעת להשתמש בגוף שלי, זה מה שאני יודעת, זה בעצם הכלי שאני יודעת כאילו להגיש ולקבל מה שאני, מה שאני צריכה. אני אגיד שכל הצעירות שאצלו מגדירות את עצמן חרדיות דתיות, חלקן המועט לא, ובכל זאת הן בוחרות להיות אצלו בגלל השפה והשיח. אני אגיד שיש המון, המון הסתרה ובושה סביב הנושא הזה, פחות מילים שהן יודעות להמשיג אותן, כאילו אני אגיד שבעיקר מה שאנחנו עושות זה בעצם לא תחום ההתמחות שלנו אבל בסוף זה מה שאנחנו עושות אותו, אנחנו המטרה שלנו זה בעצם קודם כל הסיוע ההומניטרי שזה מיטה, ואוכל, וביגוד, וכל מה שצריך, ואז ביטוח לאומי וסל שיקום ותעסוקה ולימודים. מה זה?

יהודה פרודינגר:

כמה דירות?

פנינה פיקאר:

אנחנו דירה אחת של 14 צעירות. אבל אני אגיד שזה משהו שעולה. נגיד הסיפור של הפגיעות, הפגיעות החוזרות, הניצול המיני, השימוש בגוף זה משהו שעולה, אנחנו לאט לאט נותנות לו שמות ומנסיגות אותן, וגם צעירות שהן בסוף ברחוב ויש להן כאלה שתמיד תופסים אותם, יש כאלה קבועים שתופסים אותם, הן לא מצליחות להגיד לא, הן לא מצליחות לסרב, הן תמורת.

יו"ר אדיר שוורץ:

ומה ההצלחות שלכם?

פנינה פיקאר:

מה זה?

יו"ר אדיר שוורץ:

מה ההצלחות שלכם?

פנינה פיקאר:

אז אני לא הבאתי נתונים אבל אני אגיד שאנחנו לא מוציאים צעירות לרחוב זאת האג'נדה, הן יכולות באיזה שהוא שלב לבחור וללכת, אבל אני אגיד שרוב הצעירות שאצלנו אז הן עוברות למסגרת, או למסגרת, או לתוכנית תעסוקה, מתחילות לימודים, לפחות ביטוח לאומי, מתחילות סל שיקום, או מוצאות (לא ברור) זה באמת במטרה לחבר לכמה שיותר נהלים. אבל אני אגיד שבאמת בציבור החרדי זה גם מיועד לצעירות דתיות אבל יש אצלנו צעירות רק מהציבור החרדי, זה קיים בשמות שהם אחרים, לא איך שאנחנו קוראים לזה כאן בשולחן, לא איך שמדובר כאן בשולחן, זה קיים ואנחנו רואים את ההיקף הרחב של זה.

יו"ר אדיר שוורץ:

תודה רבה תכנית יזהר וסליחה שזה יצטרך להיות זריז סליחה.

דולב כהן:

לא נורא גם ככה זה. אז שמי דולב ואני המנהל של תוכנית יזהר ברמה הארצית, אני החלפתי את שלומי רביבו כולם פה מכירים אותו, מכירות אותו. אנחנו בעצם תוכנית למזעור נזקי סמים וזנות, הפעילות שלנו היום, מרכז שלנו נמצא בתלפיות בירושלים, עבודת השטח שלנו זה משהו שכרגע אנחנו עשינו עצירה ובנייה מחדש, בעצם במסגרת הפעילות שלנו אנחנו מגיעים לזירות זנות, לאזורים של סמים, יוצרים את הקשר עם אותם גברים, נשים שנמצאים באזורים האלה, מחלקים

אמצעי מניעה, אמצעים סטריליים לשימוש, תוך שאיפה שגם יגיעו אלינו למרכז ונוכל לקדם תהליכים כאלה ואחרים. כן אני יכול להגיד שפה בירושלים באמת כמו שדיברו פה רבות הזנות היא מאוד שונה ממה שאנחנו מכירים בערים אחרות, הזנות היא באמת בצורה של אתנן יותר, של תמורת סמים, תמורת מגורים, תמורת משהו כזה או אחר חלופי, רובן גם לא הגדירו את זה כך. זהו אני חושב שאחד הדברים גם מקודם פה צליל דיברה על חוסר במענים כאלה חירום מידיים, אז הרבה פעמים נשים פה הן בשונה, מעוד פעם סליחה תל אביב שיש את הגגון שזה כזה מענה חירום ללילה שאפשר להגיע ולישון, פה מאוד קשה למצוא את זה, כמעט בכלל לא, לנשים בגירות אני מדבר, גם גברים, ואז באמת צריך למצוא את עצמך מסתדר על משהו, וזה מתבטא הרבה פעמים בזה. זהו אני חושב שחשוב להיות פה ותודה על ההזמנה אנחנו מתחילים לבנות את זה שוב.

יו"ר אדיר שוורץ :

תודה רבה אני אגב לוקח על עצמי באופן אישי שגם נגיע אליך לראות בתלפיות כי הייתי אצל גלגל.

מוריה רודלסילפן :

היינו שם זה מקום מדהים.

יו"ר אדיר שוורץ :

כמעט הועסקתי בחוט המשולש אז אני מכיר, אותך אני לא מכיר אז אני צריך להגיע. תמסרי ד"ש ליגאל ממני.

מוריה רודלסילפן :

אני אשמח (לא ברור).

דולב כהן :

לא אני ניהלתי את תל אביב כן שנתיים.

יו"ר אדיר שוורץ :

טלי בבקשה.

טלי שונרי :

כן אני טלי שונרי ממונת קשרים אגף הרווחה. אני חושבת שכל מה שקרה פה בשעה האחרונה באמת מראה שיש לנו עוד הרבה מאוד מה לעשות, אני מרגישה שבירושלים נכון שהוקם המרכז לפני ארבע וחצי שנים אבל אנחנו עדיין בתחילת הדרך, אנחנו מבינים שמבחינה תפעולית אנחנו נותנים מענה למעט מאוד נשים, כרגע 60 מטופלות נכון? שזה כלום, ויש רשימת המתנה ארוכה ואנחנו במגמה לפתח עוד ועוד. גם בשנה האחרונה פתחנו, זאת אומרת עד לפני כמה חודשים זה פעל רק על ידי משרד הבריאות, לפני כמה חודשים גייסנו גם את משרד הרווחה, פתחנו את המסגרת הראשונה

של משרד הרווחה וכבר אנחנו חושבים על המסגרת השנייה. אנחנו מבינים שככל שאנחנו מפתחים יותר מגיעים יותר ויותר אנשים, נשים, גברים, אבל מגיעים יותר. גם כי שומעים אחד מהשני וגם כי המסגרות סביב שומעות ומפנות, אז אנחנו בתוך הדבר הזה ואנחנו ממש מבינים שלא הגענו עד לקצה הקרחון. אני כן אגיד ברמה של הסברה שדובר פה אני חושבת שחסר לי פה את מנהל חינוך, זאת אומרת יש פה את קידום נוער, אבל מנהל חינוך.

ציפי לוי :

יש פה מנהל חינוך, גם ביטחון קהילתי.

טלי שונרי :

אה מעולה. גם על ביטחון קהילתי חשבתי, גם בהקשר של אנחנו נכנסים עם התמכרויות ואיזשהו הסברה סביב התמכרויות, אז אין בעיה אפילו לצרף על זה.

יהודה פרודינגר :

עכשיו זה עבר לחברה לאגף חברה. כן כן עברו לאגף חברה.

טלי שונרי :

אבל אפילו האחראים על בתי ספר על יסודיים, ורגע להיכנס לתוך בתי הספר העל יסודיים ולעשות שם הסברה רוחבית כמו שעשינו בנושאים אחרים, אז אין סיבה שלא לעשות את זה גם פה.

יו"ר לורה ברייטון :

אני חושבת שזה חשוב בייחוד כי ממה ששמענו אם הגיל הממוצע הוא 13 אז זה אומר שאנחנו צריכים להתחיל.

טלי שונרי :

אז בדיוק שם צריך להתחיל.

יו"ר לורה ברייטון :

כן להתחיל יותר מוקדם בתוך בתי הספר או דרך מנחי או בקידום נוער שעכשיו הועבר למנהל אחר.

שיר שיאחי :

שההסברה צריכה להיות בשתי הרמות גם לתלמידים אבל גם לצוות צוות צריך.

יהודה פרודינגר :

אני רוצה רק להגיד משהו שבאמת היה מאוד מעניין, ומרתק, ומאלף, ומלמד, אבל בכלל לא נגענו בזנות של העשירים, אנחנו מדברים על אלה שבמחנה יהודה, ואלה שבדירות, ואלה שמוכרות את עצמן בשביל לילה, ובשביל לינה.

ילנה דיוואין :

סליחה אפשר הסבר: מה זה זנות של עשירים לא הבנתי.

יהודה פרודינגר :

אנשים שלוקחים לילה שלם בבית מלון לא מלון של שעה משלמים 3000 שקל.

ילנה דיוואין :

מה ההבדל?

יהודה פרודינגר :

אנחנו לא מטפלים בהם בכלל לא יודעים איך להגיע אליהם.

ילנה דיוואין :

מה ההבדל בין?

יהודה פרודינגר :

אין אין הבדל, אני אומר אנחנו פה עסקנו בזנות ברובד הנמוך יותר שלה.

ילנה דיוואין :

זה אותו דבר.

יהודה פרודינגר :

אני יודע, אני יודע אני אומר אבל להגיע, להגיע ל, להגיע לצרכנים שמזמינים חדר במלון לילה, שלם במלון.

ילנה דיוואין :

זה אותם צרכנים.

יהודה פרודינגר :

אבל להגיע אליהם היא הרבה יותר קשה מאשר להגיע לשירותים במחנה יהודה.

ילנה דיוואין :

לא, לא, לא, אין פה הפרדה בין הדברים האלה, אין הפרדה. הפרדה היא, הפרדה קיימת רק מבחץ מי שנמצאת בפנים זה אותו דבר.

יהודה פרודינגר:

לא את לא מבינה מה אני אומר.

יו"ר אדיר שוורץ:

אני מעדיף לא אבל יהודה אין לנו זמן לפתוח את הדיון הפילוסופי. רגע ילנה סליחה.

ילנה דיוואין:

יש צרכנים עשירים מאוד שכל הקיק שלהם זה להגיע לתחנה המרכזית הישנה אז זה פשוט לא רלוונטי.

יו"ר אדיר שוורץ:

ילנה סליחה, יובל אתה רוצה רגע להוסיף התייחסות נוספת מהמשטרה?

יובל שטארק:

כן אני רוצה לתת לרון כמה מילים לא ביג דיל.

יו"ר אדיר שוורץ:

רגע ההתייחסות של המשטרה בתוך הדבר הזה היא מאוד מאוד חשובה ואחריה אנחנו נסכם.

יובל שטארק:

כמה דברים לפני שניתן לרון קצת לדבר על חקירות שהיו חקירות שמתבצעות כרגע אנחנו לא כל כך יכולים לפרט ויש, אבל א' אנחנו מודעים מאוד לעניין של הצרכנות אנחנו קבענו את זה גם כיעד לשנת העבודה הזאת כי אני יודע שכולם יודעים שביעדים אנחנו קובעים יעד אז יותר ממוקדים לטפל בו ולכן צרכנות זנות היא משהו שיטופל כמו שצריך אני מקווה ב-2026 ואנחנו נהיה יותר עם היד על הדופק בעניין הזה כדי שהשוטרים יגיעו ויתנו דוחות. יש לנו הכוונת איסוף מאוד גדולה לרכזי מודיעין, אני לא חושב שיש משהו בעיר הזאת, כמובן נשמח לכל שיתוף פעולה שיר מצדכם ולקבל יותר מידע ובזמן, אבל אנחנו די שולטים מבחינת הידיעות במה שנכנס פה בעיר.

מוריה רודלסילפן:

אתה יכול לפרט על היעד? סליחה שאני מפריע מה היעד?

יובל שטארק:

לא יכול לפרט על היעד אבל יש יעדים.

מוריה רודלסילפן:

100 קנסות? 1000 קנסות?

יובל שטארק :

אה לא, לא, לא, אין לי את המספרים זה אני מתחום החקירות זה יותר יעדי הסיור והאגם אבל אני יכול לברר את זה ולתת לך מענה. בוא נשמע קצת על מה על העשייה אולי כדאי.

יו"ר לורה ברייטון :

כן אני חושבת שזה חשוב גם כי ממה שזכור לי מספר התיקים שנפתחו היה חד ספרתי נכון? לפני שנה ולפני שנתיים, ולעומת זאת אנחנו יודעים על מאות נשים, אז משהו לא מסתדר אני לכן אני חושבת.

יובל שטארק :

(לא ברור) אגיד כמה מילים.

יו"ר לורה ברייטון :

אז אני אשמח לשמוע על הפער הזה כי זה לא מסתדר ולכן אני חושבת נורא חשוב לשים דגש באמת על העבודה של המשטרה, שהיא תגיע ושזה יהיה גבוה יותר בסדרי העדיפויות.

יובל שטארק :

כמות התיקים אל מול כמות המטופלות זה לא לכל מטופלת פותחים תיק, זה לא, יכול להיות צרכנים.

יו"ר לורה ברייטון :

זאת אומרת הצרכנים יש הרבה נשים.

יובל שטארק :

לא יכול להיות 20 מטופלות קורבנות בתיק אחד, תכף תשמעי.

רונן מזרחי :

טוב אנחנו ביחידה שלנו אנחנו לא מתעסקים בזנות של הדירות אנחנו מנסים להגיע לסחר בנשים, להגיע בעצם למפעילים של כל ה, למחוללים של כל הפשיעה הזאת. בשנתיים האחרונות אנחנו פעלנו פעמיים על שתי סוכנויות גדולות, ואנחנו עכשיו פועלים במסגרת חקירה סמויה על עוד כמה. מה שקורה זה דבר כזה, החקירה, בירושלים זה קודם כול סחר בנשים זה משהו ארצי אנחנו לוקחים את ירושלים אנחנו מתלבשים מבחינה מודיעינית על כל מיני מקומות בירושלים, לא מדברים על דירות מדברים על מלונות דירות, יש לנו מלונות דירות שאנחנו פשטנו עליהם כבר בשנתיים האחרונות פעם אחת עם תיירות מדרום, מדרום אפריקה ופעם אחת מברזיל, והמלונות האלה הם

ידועים, המלוונות האלה אנחנו מעבירים חומרים לפרקליטות שיעמידו אותם לדין מבחינת מפעילי המקום, מקום לשם זנות.

יובל שטארק :

מקום לשם זנות.

רונן מזרחי :

יש כאן כמה וכמה מלוונות בירושלים שמפוצצים בנשים שעוסקות בזנות ובמיוחד תיירות, אנחנו מגיעים רחוק מאוד, מה זאת אומרת רחוק מאוד? העסק הזה איך שהם קוראים לזה מגלגל עשרות מיליונים, עשרות מיליונים, אנחנו תפסנו בשנה שעברה היינו עם סוכנות אחת שהפעילה כאן מעל 20, מעל 20 נשים שהובאו ממדינות, מברזיל בעיקר, הסוכנות הזאת בעצם יש לה סוכנות בארץ שהם מפעילים בארץ שאותם תפסנו והם עומדים לדין, הצלחנו גם לתפוס יותר מ-11 מיליון שקלים. הרווחים הם אדירים הם, הם זה עסק שקשה להם להפסיד אותו ואנחנו כרגע אנחנו לא מסתפקים בזה אנחנו יש לנו קשרים עם המשטרה בחול, אנחנו כרגע בבקשה, בבקשה לחיבור דין בברזיל מה זאת אומרת? זאת אומרת שמי שמפעיל את זה זה כוחות גדולים מאוד, הנשים שמגיעות לארץ, הנשים שמגיעות לארץ לעבוד בזנות ובירושלים יש עשרות כאלה, עשרות כאלה, הם נשים משכבה סוציו אקונומית מאד נמוכה, נשים שחייבות כספים, נשים ממש.

יו"ר לורה ברייטון :

מאוימות לפעמים. להחזיר חובות.

רונן מזרחי :

מאוימות, המשפחות שלהם מאוימות שם שאם לא יחזירו את הכספים. הן נשים שבאות מבוא נגיד מרצונם, בוא נגיד ככה, זה לא, מה זה מרצונם במרכאות כן, זה כי אין להם ברירה כי אם לא מאוימים על המשפחות שלהם זה לא שהם לא יודעות למה הם הולכות, הם יודעות שהן באות לכאן לעסוק בזנות עד שהן מחזירות את החוב. לכן אני אומר כאן מבחינת העירייה אני לא אכנס יותר מדי, אבל מבחינת העירייה אנחנו כן מתעסקים עם, אולי כדאי להתחבר לפרקליטות, יש כאן מלוונות, יש כאן דירות מלוונות דירות שמאחסנים את כל ה, את כל.

יו"ר אדיר שוורץ :

זה, זה מעגל שאנחנו בהחלט נסגור כן.

רונן מזרחי :

צריך לסגור את הסיפור הזה. זהו יש לנו מתווה פעולה אנחנו כלומר יש, יש הרבה, יש הרבה מקומות בירושלים שמופעלים, יש לנו שיתוף פעולה אנחנו לא יכולים להתעסק, היחידה שלנו אני מדבר, אני אומר שיש תחנות שאולי כן יכולות אבל היחידה שלנו לא יכולה להתעסק בנקודה,

בדירה, בואי נגיד בנשים שמנוצלות המקומיות. כי זה יש, אין אין פשוט את הכוח האדם הזה, פשוט זה הבלתי אפשרי.

אורה שמש :

יש יחידה שאחראית על זה?

רונן מזרחי :

אין יחידה שאחראית כלומר ברגע שמבוצע עבירה כל תחנה צריכה לפעול בתחום הזה, אבל אנחנו מתעסקים בסחר בנשים, מדובר כאן שיר יודעת את זה אבל מטופל גם, זה תיק שיכול לקחת גם שנה של עבודה.

שיר שיאחי :

זאת היחידה שאחראית על האכיפה של צרכני זנות, כאילו בסוף צרכני זנות זה קנס של סיירים ספציפיים עברו את ההכשרה שהם יכולים לתת אותו.

יובל שטארק :

אנחנו נסגור את זה מול השיטור העירוני ניתן יותר הכוונה שם, ניתן יותר הכוונה למקומות שאפשר לתת דוחות זה חשוב.

יו"ר אדיר שוורץ :

חשוב מאוד שגם ניסים פה וגם מורן פה.

יובל שטארק :

חשוב מאוד שנדע איפה ללכת ואיפה לתת את הדוחות.

מוריה רודלסילפן :

זה הסגירת מעגל הכי חשובה.

יו"ר אדיר שוורץ :

זה סגירת מעגל מאוד חשובה אני רגע אמנה כמה פעולות שסיכמנו עליהם פה ואז אני אשאיר, אני אשאיר לחברתי לורה ברייטון לסכם את הדיון כי אני ממש חייב לצאת אז תסלחו לי בבקשה. אחד דיברנו על זה שיש איזשהו פער כן, הפער הגדול הוא שמצד אחד כמו שילנה אמרה בתחילת הדברים, הגיל הכי חשוב הוא הגיל הצעיר יותר, נכנסים זה מגיל מאוד מאוד צעיר ונראה שהמענה העירוני החסר ביותר הוא מענה בגיל הנוער, שזה מענה שכולנו צריכים להידרש לו וזה מענה ראשון שנדרש לו. דיברו על מרכזי הלב יכול להיות שיש גם מודלים אחרים נלמד את זה נבין איך מצופפים את הרשת כבר בשלב המניעה זה מאוד מאוד חשוב, זה דבר ראשון. דבר שני דיברנו על אכיפה מה

שדיברנו כרגע אנחנו נמשיך את התהליך ביחד איתך מורן וטוב מאוד שאת פה כדי לראות איך בדיוק מייצרים איזושהי מדיניות מאוד ברורה בעניין הזה, ביחד עם המשטרה כדי לצופף את הרשת אכיפה, האכפתית. דיברנו על ירידה לשטח וסיורים אז אני מזמין את מי שלא היה בגלגל עדיין לדבר עם אורה והיא תגיד, ואני אזמין את חברי הוועדה אליך בסדר? וגם לפנינה פה אני מאוד ממליץ החוט המשולש זה באמת מעורר השראה בטירוף. ועניין הנתונים זה נושא שצריך להידרש אליו ונצטרך להבין מי הגורם שיכול להתעסק בזה ברמה, ברמה הלאומית קטנו אבל אולי כאן, ואולי נתחיל מירושלים עם בשורה גם בעניין הזה. יום המאבק פורום בין עירוני וכן הלאה אנחנו נהיה איתכם בקשר בכל העניינים האלה, ולחץ על משטרת המחוז זה יהיה אחד מ-1500 נושאים שעריית ירושלים לוחצת משטרת המחוז זה.

ילנה דיוואין :

זה ההסברה.

מוריה רודלסילפן :

אפשר להוסיף הרצאות והסברה אנחנו נשמח לבוא עם קהלי יעד שאנחנו חושבות שקריטי שיקבלו הסברה ולהציע הסברה משולבת.

יו"ר אדיר שוורץ :

הכשרות וההסברות זה בסדר גמור. אז אני מתנצל עוד פעם שאני יוצא אבל לורה תסגור את הדין כאן אחריי. עוד פעם תודה רבה לכולם, ילנה תודה ותודה רבה לכולם כולם.

יו"ר לורה ברייטון :

תודה לך אדיר על היוזמה וההתארגנות פה, ועל השקיפות. אז אני חושבת שבאמת אדיר סיכמת את הדברים העיקריים אני רק אנסה אולי לחדד ולומר שאם אנחנו מסתכלים על כל ההיבטים השונים באמת זה מרשים לשמוע על המסגרות השונות שמטפלות בנשים, אני מקווה שנוכל לתגבר אותן זאת אומרת גם בכל הדרכים, יושבת פה גם רונית אחדות שהיא מחזיקת תיק הבריאות ואני יודעת שגם עזרה בעניין של הניירת, ניידת, רוצה להודות לה על זה ואני חושבת שהקשר שלה הוא חשוב פה. אבל יש באמת בעיה ככה הבנתי ממרכז לב שאין פה, שצריך להיות בקטינים בייחוד אם זה בקשר מנט"י בעיקר אם אנחנו מבינים שהבעיה או הנשים שנפגעות הם בדרך כלל מתחילות כנערות. גם לגבי ההסברה נראה מה נוכל לעשות לפחות עם הצוותים שלנו, אני חושבת שהיו פה ורק פה, שאצל החרדים זה לא יעזור אני לא רואה אף מסגרת חרדית מסכימה כמו שצינו פה, היה לנו מאבק בכלל לציין את השם בסדר היום כשעשינו בנושא הזה דיון, דיון ראשוני, אבל אני חושבת שהסברה הוא חשוב. אני גם מצד אחד דבר אחרון אולי אציין אני שמחה מאוד לשמוע על העבודה של המשטרה בקשר למסחר והטיפול בזה שזה באמת חלק גדול אולי אפילו עיקרי, יחד עם זאת אני חושבת שאנחנו צריכים לדרוש באמת להפעיל את החוק ולדאוג להפללה של הלקוחות שהם לא רק הסוחרים, כי יש גם אותם וגם אנשים שאני חושבת שהם באמת הבעיה העיקרית שזה אנשים

שמנצלים את הנשים לא רק בצורה כספית אבל תכלס לוקחים בני אדם ומשתמשים בהם. זה מזעזע ואני חושבת שחשוב שניגע גם בהם ולא רק באנשים שעושים מזה עסק. אז זהו אני ממש מודה לכולם, אני למדתי עוד דברים גם מהפעמים הקודמות מאוד מאוד מעריכה את העבודה שלכם, ואנחנו נמשיך להיות במעקב יחד גם לתאם ביניכם וגם ננסה לדאוג שאנחנו נגיע אליכם יותר.

מוריה רודלסילפן :

תודה לכולם, תודה רבה לכולם, לכולם.